

Phúc Âm theo Lu-ca

Giới Thiệu

¹ Thưa ngài Thê-ô-phi-ơ thân kính, * trước đây đã có nhiều người ghi chép những sự việc đã hoàn thành giữa chúng ta. ² Họ biên soạn theo lời tường thuật của các môn đệ đầu tiên và của nhiều nhân chứng. ³ Do đó, tôi đã sưu tầm, kiểm chứng tất cả sử liệu và viết lại theo thứ tự để kính gửi ngài xem. ⁴ Ước mong công trình khảo cứu này chứng tỏ những điều ngài đã học hỏi là chính xác.

Sự Ra Đời của Giăng Báp-tít Được Báo Trước

⁵ Thời Vua Hê-rốt cai trị xứ Giu-đê, thầy Tế lễ Xa-cha-ri, thuộc ban A-bi-gia, lo việc tế lễ trong Đền Thờ. Vợ là Ê-li-sa-bét cũng thuộc dòng họ A-rôn. ⁶ Ông bà là người công chính trước mặt Đức Chúa Trời, vâng giữ trọn vẹn điều răn và luật lệ của Ngài. ⁷ Họ không có con vì Ê-li-sa-bét hiếm muộn, và cả hai đều đã cao tuổi.

⁸ Một hôm, Xa-cha-ri vào Đền Thờ lo việc tế lễ theo phiên thứ. ⁹ Ông bắt thăm nhằm phần việc dâng hương cho Chúa trong Đền Thờ. ¹⁰ Lúc ông dâng hương, dân chúng cầu nguyện ngoài sân.

¹¹ Thành linh, một thiên sứ của Chúa hiện đến với ông, đứng bên phải bàn thờ dâng

---

* **1:1** Nt Theophilus quyền quý

hương. ¹² Xa-cha-ri nhìn thấy, giật mình hoảng sợ. ¹³ Thiên sứ nói: “Xa-cha-ri, đừng sợ! Tôi đến báo tin Đức Chúa Trời đã nghe lời ông cầu nguyện. Ê-li-sa-bét, vợ ông sẽ sinh con trai, hãy đặt tên con trẻ ấy là Giảng. ¹⁴ Con trẻ sẽ là niềm vui lớn cho ông bà, và nhiều người cũng sẽ hân hoan khi nó ra đời, ¹⁵ vì con trẻ sẽ được quý trọng trước mặt Chúa. Con trẻ ấy sẽ không bao giờ uống rượu nhưng được đầy dẫy Chúa Thánh Linh từ khi còn trong lòng mẹ. ¹⁶ Con trẻ sẽ dìu dắt nhiều người Ít-ra-ên trở về với Chúa là Đức Chúa Trời của họ. ¹⁷ Con trẻ sẽ có tinh thần và khí lực dũng mãnh như tiên tri Ê-li thời xưa. Con trẻ sẽ dọn đường cho Chúa, chuẩn bị dân chúng sẵn sàng đón tiếp Ngài. Con trẻ sẽ hòa giải cha với con, làm cho kẻ bội nghịch trở nên khôn ngoan như người công chính.”

¹⁸ Xa-cha-ri nói với thiên sứ: “Việc đó làm sao thực hiện được? Vì tôi đã già, vợ tôi cũng đã cao tuổi lắm rồi!”

¹⁹ Thiên sứ đáp: “Tôi là Gáp-ri-ên! Tôi thường đứng trước mặt Đức Chúa Trời. Chính Ngài sai tôi đến báo tin mừng cho ông. ²⁰ Ông không tin lời tôi, nên sẽ bị câm cho đến khi đứa trẻ ra đời. Nhưng lời tôi nói, đến đúng kỳ sẽ thành sự thật.”

²¹ Dân chúng đứng bên ngoài chờ Xa-cha-ri, ngạc nhiên vì ông ở quá lâu trong Đền Thờ. ²² Lúc trở ra, Xa-cha-ri không nói được, phải dùng tay ra dấu, nên họ biết ông vừa thấy khả tượng trong Đền Thờ.

²³ Khi mãn phiên phục vụ, Xa-cha-ri về nhà.
²⁴ Sau đó, Ê-li-sa-bét có thai, sống ẩn dật trong năm tháng. ²⁵ Bà tự nhủ: “Chúa thật nhân từ, Ngài đã xóa bỏ sự nhục nhã cho ta rồi!”

Sự Giáng Sinh của Chúa Giê-xu Được Báo Trước

²⁶ Qua tháng thứ sáu, Đức Chúa Trời sai thiên sứ Gáp-ri-ên đến thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê, ²⁷ đến thăm Ma-ri là một trinh nữ đã hứa hôn với Giô-sép, thuộc dòng Vua Đa-vít. ²⁸ Thiên sứ nói: “Chào cô, người được ơn của Chúa! Chúa ở với cô!”

²⁹ Ma-ri bối rối, tự hỏi lời chào ấy có nghĩa gì. ³⁰ Thiên sứ giải thích: “Đừng sợ, vì Đức Chúa Trời đã ban đặc ân cho cô. ³¹ Cô sắp có thai, sinh con trai, và đặt tên là Giê-xu. ³² Con Trai đó rất cao quý, sẽ được xưng là Con của Đấng Chí Cao. Chúa là Đức Chúa Trời sẽ ban cho Ngài ngôi vua của Đa-vít. ³³ Ngài sẽ cai trị Ít-ra-ên† mãi mãi; nước Ngài tồn tại đời đời.”

³⁴ Ma-ri hỏi thiên sứ: “Tôi là trinh nữ, làm sao có con được?”

³⁵ Thiên sứ đáp: “Chúa Thánh Linh sẽ giáng trên cô, quyền năng Đấng Chí Cao sẽ bao phủ cô, cho nên Con Thánh sinh ra sẽ được gọi là Con Đức Chúa Trời. ³⁶ Như trường hợp Ê-li-sa-bét, bà con của cô là người đã già, quá tuổi sinh nở, mà cũng có thai được sáu tháng rồi. ³⁷ Vì chẳng có việc gì Đức Chúa Trời không làm được.”

---

† 1:33 Nt nhà Gia-cốp

³⁸ Ma-ri thưa: “Tôi là đầy tớ Chúa, sẵn sàng vâng theo ý muốn Chúa. Xin Chúa thực hiện mọi điều ông nói.” Sau đó thiên sứ rời khỏi cô.

Ma-ri Viếng Thăm Ê-li-sa-bét

³⁹ Mấy ngày sau, Ma-ri vội vã lên đường, đến một thành phố miền đồi núi xứ Giu-đê, ⁴⁰ nơi Xa-cha-ri sinh sống. Cô vào nhà và chào thăm Ê-li-sa-bét. ⁴¹ Vừa nghe tiếng Ma-ri chào, thai trong bụng Ê-li-sa-bét liền nhảy mừng, Ê-li-sa-bét được đầy đầy Chúa Thánh Linh.

⁴² Ê-li-sa-bét vui mừng và nói lớn với Ma-ri: “Cô là người được phước nhất trong giới phụ nữ! Thai trong lòng cô thật phước hạnh lớn lao! ⁴³ Thật vinh dự cho tôi vì được mẹ Chúa tôi đến thăm! ⁴⁴ Vừa nghe cô chào hỏi, thai trong bụng tôi đã nhảy mừng. ⁴⁵ Đức Chúa Trời ban phước cho cô, vì cô tin lời Ngài hứa sẽ thành sự thật.”

Bài Ca Chúc tụng Chúa của Ma-ri

⁴⁶ Ma-ri đáp: “Tâm hồn tôi ca ngợi Chúa.

⁴⁷ Tâm linh tôi hân hoan vì Đức Chúa Trời, Đấng Cứu Rỗi tôi.

⁴⁸ Chúa đã lưu ý đến nô tỳ hèn mọn của Ngài, và từ nay, mọi thế hệ sẽ khen tôi là người được phước.

⁴⁹ Đấng Toàn Năng đã làm những việc lớn cho tôi,
Đanh Ngài là Thánh.

⁵⁰ Ngài thương xót người kính sợ Ngài từ đời này sang đời khác.

⁵¹ Khi cánh tay Ngài đưa ra thể hiện quyền năng,

- mưu trí người kiêu ngạo liền tan biến.
⁵² Ngài truất phế các vua chúa xuống
 và cất nhắc người thấp hèn lên.
⁵³ Ngài cho người đói được no nê
 và đuổi người giàu về tay không.
⁵⁴ Ngài nhớ lại sự thương xót,
 nên cứu giúp Ít-ra-ên, đầy tớ Ngài.
⁵⁵ Vì Ngài đã hứa với tổ phụ chúng ta,
 với Áp-ra-ham và cả dòng dõi người đến
 muôn đời.”

⁵⁶ Ma-ri ở lại với Ê-li-sa-bét độ ba tháng rồi trở về nhà mình.

Giăng Báp-tít Ra Đời

⁵⁷ Đến ngày mãn nguyệt, Ê-li-sa-bét sinh được một con trai. ⁵⁸ Bà con láng giềng đều hoan hỉ khi nghe tin Chúa thương xót bà cách đặc biệt.

⁵⁹ Được tám ngày, họ đến làm lễ cắt bì cho đứa bé, và định đặt tên nó là Xa-cha-ri, theo tên cha, ⁶⁰ nhưng mẹ đứa bé quả quyết: “Không! Tên nó là Giăng!”

⁶¹ Họ nói: “Họ hàng ta đâu có ai mang tên đó?”
⁶² Rồi ra dấu hỏi Xa-cha-ri muốn đặt tên gì cho đứa bé? ⁶³ Ông sai lấy bảng viết: “Tên nó là Giăng!” Mọi người đều kinh ngạc. ⁶⁴ Ngay lúc ấy, Xa-cha-ri nói được, và ca ngợi Đức Chúa Trời.

⁶⁵ Hàng xóm láng giềng đều kinh sợ, đồn việc ấy khắp miền đồi núi xứ Giu-đê. ⁶⁶ Mọi người nghe chuyện đều ngấm nghĩ: “Không biết tương lai đứa bé sẽ ra sao? Vì rõ ràng tay Chúa phù hộ nó.”

Xa-cha-ri Nói Tiên Tri

⁶⁷ Xa-cha-ri được đầy dẫy Chúa Thánh Linh, liền nói tiên tri:

⁶⁸ “Tôn ngợi Chúa là Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên, vì Ngài đã thăm viếng và cứu chuộc dân Ngài.

⁶⁹ Ngài sai Đấng Cứu Rỗi đến với chúng tôi, sinh ra trong dòng họ Đa-vít, đầy tớ Ngài,

⁷⁰ đúng theo lời hứa của Ngài qua môi miệng các tiên tri thánh ngày xưa.

⁷¹ Ngài sẽ giải cứu chúng tôi khỏi kẻ thù nghịch và người ghen ghét chúng tôi.

⁷² Ngài bày tỏ lòng thương xót tổ phụ chúng tôi, nhớ lại giao ước thánh của Ngài—

⁷³ giao ước Ngài đã thề với Áp-ra-ham, tổ phụ chúng tôi.

⁷⁴ Chúng tôi được giải thoát khỏi kẻ thù nghịch, cho chúng tôi được mạnh dạn phụng sự Đức Chúa Trời,

⁷⁵ và mãi mãi sống thánh thiện, công chính trước mặt Ngài.

⁷⁶ Còn con, con trai bé nhỏ của ta, sẽ được xưng là tiên tri của Đấng Chí Cao, vì con sẽ dọn đường cho Chúa.

⁷⁷ Con sẽ chỉ cho dân Ngài biết con đường cứu rỗi nhờ sự tha tội.

⁷⁸ Bởi lòng thương xót của Đức Chúa Trời, mà ánh bình minh sắp chiếu trên chúng ta,

⁷⁹ soi sáng người ngồi trong cõi tối tăm và dưới bóng tử vong,

điều dắt chúng ta vào nẻo an lành.”

⁸⁰ Giảng lớn lên, có ý chí mạnh mẽ. Ông sống trong hoang mạc cho đến khi công khai tỏ mình trước người Ít-ra-ên.

2

Chúa Giê-xu Giáng Sinh

¹ Thời đó, Hoàng đế La Mã Âu-gút-to* ra lệnh kiểm kê dân số khắp Đế quốc La Mã. ² (Đây là cuộc kiểm kê dân số đầu tiên, được thực hiện thời Qui-ri-ni làm tổng trấn xứ Sy-ri.) ³ Mọi người đều phải về quê đăng ký. ⁴ Vì Giô-sép thuộc dòng họ Đa-vít, nên phải từ thành Na-xa-rét xứ Ga-li-lê, về làng Bết-lê-hem, xứ Giu-đê, quê hương Vua Đa-vít, ⁵ đăng ký cho mình và cô Ma-ri, vị hôn thê đang có thai.

⁶ Về đến Bết-lê-hem, Ma-ri tới ngày sinh nở. ⁷ Cô sinh con trai đầu lòng, lấy khăn bọc lại, đặt trong máng cỏ, vì nhà quán không còn chỗ trọ.

Mục Đồng và Thiên Sứ

⁸ Tại miền đó, có mấy người chăn chiên đang ở ngoài đồng, thức đêm canh giữ bầy chiên. ⁹ Thành linh, một thiên sứ của Chúa hiện ra, hào quang Chúa chói lòa khắp nơi. Họ vô cùng kinh hãi, ¹⁰ nhưng thiên sứ liền trấn an: “Đừng sợ, tôi đến báo cho các anh một tin mừng. Tin này sẽ đem lại niềm vui lớn cho mọi người. ¹¹ Đêm nay,

---

* **2:1** Nt Augustus Octavius (trị vì từ năm 27 TCN đến năm 14 SCN)

Đấng Cứu Rỗi—phải, Đấng Mết-si-a, là Chúa—
 đã ra đời tại Bết-lê-hem, thành Đa-vít! ¹² Các
 anh sẽ nhận ra Ngài bởi dấu hiệu: Các anh gặp
 một em bé quấn khăn nằm trong máng cỏ.”

¹³ Thành linh, vô số các thiên sứ hiện ra, hợp
 với thiên sứ ấy ca ngợi Đức Chúa Trời:

¹⁴ “Vinh quang Đức Chúa Trời nơi chí cao,
 bình an dưới đất cho người được ơn!”

¹⁵ Khi các thiên sứ lên trời, các người chăn
 chiên bảo nhau: “Chúng ta hãy tới làng Bết-lê-
 hem xem chuyện lạ Chúa vừa cho biết!”

¹⁶ Họ vội vã đến nơi, gặp Ma-ri, Giô-sép, và
 thấy Con Trẻ đang nằm trong máng cỏ. ¹⁷ Họ
 liền thuật lại việc vừa xảy ra và những lời thiên
 sứ nói về Con Trẻ. ¹⁸ Mọi người nghe đều ngạc
 nhiên, ¹⁹ riêng Ma-ri ghi nhớ từng chi tiết và suy
 nghiệm trong lòng. ²⁰ Các người chăn chiên trở
 về, ca tụng Đức Chúa Trời về những điều nghe
 thấy, đúng như lời thiên sứ nói.

Lễ Dâng Con Trẻ trong Đền Thờ

²¹ Tám ngày sau, Con Trẻ chịu lễ cắt bì và được
 đặt tên là Giê-xu, như thiên sứ đã dặn trước khi
 Ngài giáng sinh.

²² Khi những ngày thanh tẩy theo luật Môi-se
 đã mãn sau khi sinh con, Ma-ri và Giô-sép đem
 Con Trẻ lên Giê-ru-sa-lem dâng lên Chúa. ²³ Vì
 luật Chúa dạy: “Mọi con trai đầu lòng phải dâng
 lên Chúa Hằng Hữu,”[†] ²⁴ và “dâng một cặp chim
 cu hay bồ câu to”[‡] theo luật định của Chúa.

[†] 2:23 Xuất 13:2   [‡] 2:24 Lê 12:8

Lời Tiên Tri của Si-mê-ôn

²⁵ Lúc đó, tại Giê-ru-sa-lem có một người tên là Si-mê-ôn. Ông là người công chính, mộ đạo, và ngày đêm trông đợi Đấng Mết-si-a đến để giải cứu Ít-ra-ên. Chúa Thánh Linh ngự trong lòng ông, ²⁶ và cho biết ông sẽ được thấy Đấng Mết-si-a của Chúa trước khi qua đời. ²⁷ Hôm đó, Chúa Thánh Linh thúc giục ông vào Đền Thờ, nhằm lúc Ma-ri và Giô-sép đem Con Trẻ đến dâng lên Chúa đúng theo luật lệ. ²⁸ Si-mê-ôn bông Con Trẻ và tôn ngợi Đức Chúa Trời:

²⁹ “Lạy Chúa Chí Cao, bây giờ con có thể an vui qua đời,
theo lời hứa của Ngài.

³⁰ Vì chính mắt con đã thấy Đấng Cứu Chuộc

³¹ mà Ngài chuẩn bị cho nhân loại.

³² Ngài là ánh sáng rạng đường cho các dân tộc,
là vinh quang cho người Ít-ra-ên, dân Ngài!”

³³ Giô-sép và Ma-ri kinh ngạc về những lời Si-mê-ôn nói về Con Trẻ. ³⁴ Sau khi cầu phước lành cho hai người, Si-mê-ôn nói riêng với Ma-ri: “Con Trẻ này sẽ làm cho nhiều người Ít-ra-ên vấp ngã trong khi nhiều người được giải cứu. Con Trẻ sẽ bị người ta chống đối. ³⁵ Kết quả là những tư tưởng thầm kín của họ bị phơi ra ánh sáng. Còn bà sẽ bị đau đớn như gươm đâm thấu vào tâm hồn bà!”

Lời Tiên Tri của A-ne

³⁶ Hôm đó, nữ Tiên tri An-ne cũng có mặt trong Đền Thờ. Bà là con gái của Pha-nu-ên, thuộc đại

tộc A-se, trước kia đã sống với chồng được bảy năm, ³⁷ rồi ở góa cho đến năm tám mươi bốn tuổi. Bà cứ ở luôn trong Đền Thờ, ngày đêm thờ phượng Đức Chúa Trời, kiêng ăn và cầu nguyện. ³⁸ Lúc Si-mê-ôn nói chuyện với Ma-ri và Giô-sép, bà cũng vừa tới đó, cảm tạ Đức Chúa Trời và báo cho mọi người biết Đấng Cứu Chuộc họ trông đợi đã đến rồi.

³⁹ Sau khi làm xong mọi việc theo luật pháp của Chúa, Giô-sép và Ma-ri trở về Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê. ⁴⁰ Tại đó, Con Trẻ lớn lên, khỏe mạnh, đầy khôn ngoan, và ớn phước của Đức Chúa Trời.

Chúa Giê-xu Nói Chuyện với Các Giáo Sư

⁴¹ Hằng năm, Giô-sép và Ma-ri đều lên Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt Qua. ⁴² Khi Chúa Giê-xu được mười hai tuổi, Ngài theo cha mẹ đi dự lễ. ⁴³ Sau đó, cha mẹ trở về nhà. Chúa Giê-xu vẫn ở tại Giê-ru-sa-lem mà ông bà không biết. ⁴⁴ Họ định ninh Ngài cùng đi với đám đồng, nên cứ đi suốt một ngày, đến tối mới tìm trong nhóm bà con bạn hữu.

⁴⁵ Tìm không được, họ trở lại Giê-ru-sa-lem. ⁴⁶ Ba ngày sau, ông bà tìm gặp Ngài đang ngồi trong Đền Thờ, giữa các thầy dạy luật, chất vấn và bàn cãi nhiều vấn đề quan trọng. ⁴⁷ Mọi người đều ngạc nhiên về kiến thức và lời đối đáp của Ngài.

⁴⁸ Thấy thế cha mẹ Ngài vô cùng sửng sốt. Mẹ Ngài trách: “Con ơi, sao con để cha mẹ như thế này? Cha mẹ phải vất vả lo lắng tìm con!”

49 Ngài hỏi: “Cha mẹ tìm con làm chi? Cha mẹ không biết con phải lo việc Cha con sao?”

50 Nhưng ông bà chẳng hiểu Ngài nói gì.

51 Sau đó, Ngài trở về Na-xa-rét, phục tòng cha mẹ. Mẹ Ngài ghi nhớ mọi việc trong lòng.

52 Chúa Giê-xu càng thêm khôn lớn, càng đẹp lòng Đức Chúa Trời và mọi người.

3

Giăng Báp-tít Dọn Đường

1 Năm thứ mười lăm đời Hoàng đế La Mã Ti-be-rơ. Khi đó Phi-lát làm tổng trấn xứ Giu-đê; Hê-rốt làm vua xứ Ga-li-lê; em Hê-rốt là Phi-líp cai trị xứ I-tu-rê và Tra-cô-nít; Ly-sa-nia cai trị xứ A-bi-len. 2 An-ne và Cai-phe giữ chức thượng tế. Bấy giờ, Giăng, con Xa-cha-ri, nghe tiếng gọi của Đức Chúa Trời trong hoang mạc. 3 Giăng đi khắp lưu vực sông Giô-đan, dạy mọi người phải chịu báp-tem để chứng tỏ lòng ăn năn, và quay về Đức Chúa Trời để được tha tội. 4 Theo lời Tiên tri Y-sai nói về Giăng:

“Người là tiếng gọi nơi hoang dã:

‘Phải dọn đường cho Chúa!

Ngay thật mở lòng chờ đón Ngài!

5 Hãy lấp đầy các thung lũng,
và san phẳng các núi đồi.

Hãy làm cho thẳng những khúc quanh co,
và san cho bằng những chỗ gồ ghề.

6 Và nhân loại sẽ thấy

sự cứu chuộc từ Đức Chúa Trời.’ ”*

⁷ Giảng cảnh cáo đoàn dân đến xin chịu báp-tem: “Con cái loài rắn! Làm sao các ông có thể tránh thoát hình phạt của Đức Chúa Trời? ⁸ Muốn chịu báp-tem, các ông phải có một đời sống mới, chứng tỏ lòng ăn năn trở lại với Đức Chúa Trời. Đừng tưởng mình là dòng dõi Áp-ra-ham thì Đức Chúa Trời sẽ dung tha, vì Đức Chúa Trời có quyền biến những hòn đá này thành con cháu Áp-ra-ham. ⁹ Lưỡi búa xét đoán của Đức Chúa Trời đã vung lên! Cây nào không sinh quả tốt sẽ bị Ngài đốn và ném vào lửa!”

¹⁰ Dân chúng hỏi: “Vậy chúng tôi phải làm gì?”

¹¹ Giảng đáp: “Phải chia cơm sẻ áo cho người nghèo!”

¹² Những người thu thuế—hạng người mang tiếng xấu trong xã hội—cũng đến chịu báp-tem. Họ hỏi: “Chúng tôi phải làm gì?”

¹³ Ông đáp: “Phải liêm khiết, đừng lạm thu các sắc thuế nhà nước đã ấn định.”

¹⁴ Các quân nhân cũng hỏi: “Còn chúng tôi phải làm gì?”

Giảng đáp: “Đừng áp bức hay vu cáo để tống tiền, nhưng phải bằng lòng với đồng lương của mình!”

¹⁵ Lúc ấy, mọi người trông đợi Đấng Mết-si-a đều muốn biết Giảng có phải là Đấng Mết-si-a không. ¹⁶ Giảng giải đáp: “Tôi chỉ làm báp-tem

---

* 3:6 Ysai 40:3-5

bằng nước, nhưng Đấng sắp đến sẽ làm báp-tem bằng Chúa Thánh Linh và lửa. Người cao quý hơn tôi vô cùng, tôi không đáng mở quai dép† cho Người. ¹⁷ Người sẽ sảy lúa thật sạch, đem trấu lúa vào kho, và đốt rơm rác trong lò lửa chẳng hề tắt.” ¹⁸ Giảng còn dùng nhiều lời khuyến cáo khác mà công bố Phúc Âm.

¹⁹ Giảng còn công khai chỉ trích Hê-rốt An-ti-pa, vua chư hầu, vì vua cưới em dâu là Hê-rô-đi-a, vợ của em mình, và làm nhiều việc gian ác. ²⁰ Hê-rốt còn làm thêm một điều ác nữa là bắt Giảng giam vào ngục.

Chúa Giê-xu Chịu Báp-tem

²¹ Khi toàn dân đều được báp-tem, Chúa Giê-xu cũng chịu báp-tem. Lúc Ngài đang cầu nguyện, bầu trời mở ra, ²² Chúa Thánh Linh lấy hình chim bồ câu ngự xuống trên Ngài, và có tiếng từ trời tuyên phán: “Con là Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn.”

Gia Phả Chúa Giê-xu

²³ Khi Chúa Giê-xu bắt đầu chức vụ, tuổi Ngài khoảng ba mươi.

Người ta tin Chúa Giê-xu là con Giô-sép.
Giô-sép con Hê-li.

²⁴ Hê-li con Mát-tát.

Mát-tát con Lê-vi.

Lê-vi con Mên-chi.

Mên-chi con Gia-ne.

Gia-ne con Giô-sép.

²⁵ Giô-sép con Ma-ta-thia.

---

† **3:16** Nt cởi giày

Ma-ta-thia con A-mốt.
 A-mốt con Na-hum.
 Na-hum con Êch-li.
 Êch-li con Na-ghê.
²⁶ Na-ghê con Ma-át.
 Ma-át con Ma-ta-thia.
 Ma-ta-thia con Sê-mê-in.
 Sê-mê-in con Giô-sếch.
 Giô-sếch con Giô-đa.
²⁷ Giô-đa con Giô-a-nan.
 Giô-a-nan con Rê-sa.
 Rê-sa con Xô-rô-ba-bên.
 Xô-rô-ba-bên con Sa-la-thi-ên.
 Sa-la-thi-ên con Nê-ri.
²⁸ Nê-ri con Mên-chi.
 Mên-chi con A-đi.
 A-đi con Cô-sam.
 Cô-sam con Ên-ma-đan.
 Ên-ma-đan con Ê-rơ.
²⁹ Ê-rơ con Giô-suê.
 Giô-suê con Ê-li-ê-se.
 Ê-li-ê-se con Giô-rim.
 Giô-rim con Mát-thát.
 Mát-thát con Lê-vi.
³⁰ Lê-vi con Si-mê-ôn.
 Si-mê-ôn con Giu-đa.
 Giu-đa con Giô-sép.
 Giô-sép con Giô-nam.
 Giô-nam con Ê-li-a-kim.
³¹ Ê-li-a-kim con Mê-lê-a.
 Mê-lê-a con Mên-na.
 Mên-na con Mát-ta-tha.
 Mát-ta-tha con Na-than.
 Na-than con Đa-vít.
³² Đa-vít con Gie-sê.
 Gie-sê con Ô-bết.
 Ô-bết con Bô-ô.

Bô-ô con Sa-la.
 Sa-la con Na-ách-son.
³³ Na-ách-son con A-mi-na-đáp.
 A-mi-na-đáp con Át-min.
 Át-min con A-rơ-ni.
 A-rơ-ni con Êch-rôm.
 Êch-rôm con Pha-rê.
 Pha-rê con Giu-đa.
³⁴ Giu-đa con Gia-cốp.
 Gia-cốp con Y-sác.
 Y-sác con Áp-ra-ham.
 Áp-ra-ham con Tha-rê.
 Tha-rê con Na-cô.
³⁵ Na-cô con Sê-rúc.
 Sê-rúc con Rê-hu.
 Rê-hu con Bê-léc.
 Bê-léc con Hê-be.
 Hê-be con Sa-la.
³⁶ Sa-la con Cai-nam.
 Cai-nam con A-bác-sát.
 A-bác-sát con Sem.
 Sem con Nô-ê.
 Nô-ê con Lê-méc.
³⁷ Lê-méc con Mê-tu-sê-la.
 Mê-tu-sê-la con Hê-nóc.
 Hê-nóc con Gia-rết.
 Gia-rết con Ma-ha-la-ên.
 Ma-ha-la-ên con Kê-nan.
³⁸ Kê-nan con Ê-nót.
 Ê-nót con Sết.
 Sết con A-đam.
 A-đam con Đức Chúa Trời.

4

Chúa Giê-xu Chịu Cám Dỗ

¹ Chúa Giê-xu đầy dẫy Chúa Thánh Linh, từ bờ sông Giô-đan trở về, liền được Chúa Thánh Linh đưa vào hoang mạc, ² nơi ma quỷ cám dỗ trong bốn mươi ngày. Chúa nhịn ăn suốt thời gian ấy, nên Ngài đói.

³ Sau đó ma quỷ đến cám dỗ: “Thầy cứ hóa đá thành bánh mà ăn! Có thể mới chứng tỏ Thầy là Con Đức Chúa Trời!”

⁴ Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh chép: ‘Người ta sống không phải chỉ nhờ bánh.’*”

⁵ Sau đó, Sa-tan đem Chúa lên cao, chỉ cho Ngài xem tất cả các nước trên thế giới trong giây phút.

⁶ Và hứa: “Tôi sẽ cho Thầy tất cả uy quyền và vinh quang của các nước đó. Vì tất cả đã giao cho tôi, tôi muốn cho ai tùy ý. ⁷ Tôi sẽ cho Thầy tất cả, nếu Thầy thờ lạy tôi.”

⁸ Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh dạy:

‘Người chỉ thờ lạy Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời người,
và chỉ phụng sự Ngài mà thôi.’†”

⁹ Sa-tan đưa Ngài đến Giê-ru-sa-lem, đặt Ngài trên nóc Đền Thờ mà xúi giục: “Nếu Thầy là Con Đức Chúa Trời, Thầy cứ lao mình xuống đi! ¹⁰ Vì Thánh Kinh chép:

‘Đức Chúa Trời sẽ sai thiên sứ bảo vệ Con.

¹¹ Và đưa tay nâng đỡ Con,
cho chân Con khỏi vấp vào đá.’‡”

---

* **4:4** Phục 8:3 † **4:8** Phục 6:13 ‡ **4:11** Thi 91:11-12

12 Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh cũng dạy: ‘Người đừng thách thức Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời người!’”

13 Sau khi ma quỷ cảm dỗ Chúa Giê-xu đủ cách, nó tạm lìa Ngài.

Chúa Giê-xu Bị Chối Bỏ tại Na-xa-rét

14 Chúa Giê-xu trở về xứ Ga-li-lê, đầy quyền năng Chúa Thánh Linh. Danh tiếng Ngài đồn ra khắp vùng. 15 Ngài giảng dạy trong các hội đường, được mọi người ca ngợi.

16 Chúa Giê-xu về Na-xa-rét, nơi Ngài sống từ thuở bé, Chúa thường vào hội đường vào ngày Sa-bát* và đứng dậy đọc Thánh Kinh. 17 Người ta trao sách tiên tri Y-sai, Ngài mở ra đọc:

18 “Thánh Linh Chúa ngự trên tôi,
 Chúa ủy nhiệm tôi truyền giảng Phúc Âm
 cho người nghèo.
 Ngài sai tôi loan tin tù nhân được giải thoát,
 người khiếm thị được sáng,
 người bị áp bức được tự do,
 19 và Chúa Hằng Hữu sẵn sàng ban ân lành
 cho người tin nhận Ngài.”†

20 Chúa gấp sách trả cho người giúp việc hội đường và ngồi xuống. Mọi người chăm chú nhìn Ngài. 21 Chúa mở lời: “Hôm nay lời Thánh

---

§ 4:12 Phục 6:16 * 4:16 Lễ cuối tuần của người Do Thái, nhằm thứ bảy, vào ngày này người ta nghỉ ngơi, không được phép làm việc † 4:19 Ysai 6:1-2

Kinh mà các người vừa nghe đó đã được ứng nghiệm!”

²² Cả hội đường đều tán thưởng và ngạc nhiên về những lời dạy cao sâu của Chúa. Họ hỏi nhau: “Ông ấy có phải con Giô-sép không?”

²³ Chúa đáp: “Hẳn các ông muốn áp dụng tục ngữ này cho tôi: ‘Y sĩ, hãy chữa lành cho mình đi!’ Ý các ông là ‘Hãy làm phép lạ tại quê nhà như đã thực hiện tại Ca-bê-na-um.’” ²⁴ Nhưng tôi cho các ông biết, chẳng có tiên tri nào được quê hương mình hoan nghênh cả.

²⁵ Thật thế, ngày xưa khi người Ít-ra-ên bị hạn hán ba năm rưỡi và nạn đói lớn, dù trong nước có rất nhiều quả phụ, ²⁶ nhưng tiên tri Ê-li được Đức Chúa Trời sai đến nhà một quả phụ nước ngoài tại Sa-rép-ta, xứ Si-đôn. ²⁷ Cũng vậy, vào đời tiên tri Ê-li-sê, nhiều người Ít-ra-ên mắc bệnh phong hủi, nhưng chỉ có Na-a-man, người Sy-ri được chữa lành.”

²⁸ Nghe Chúa dạy, mọi người trong hội đường đều giận dữ, ²⁹ xông lại kéo Ngài ra ngoài thành, đẩy Ngài lên sườn núi, định xô Ngài xuống vực thẳm. ³⁰ Nhưng Chúa lách qua đám đông, đi nơi khác.

Chúa Giê-xu Đuổi Quỷ

³¹ Chúa trở lại thành Ca-bê-na-um, xứ Ga-li-lê, và Ngài vào hội đường giảng dạy nhằm ngày Sa-bát. ³² Dân chúng rất ngạc nhiên, vì lời Chúa đầy uy quyền.

³³ Trong hội đường, một người bị quỷ ám kêu lên: ³⁴ “Giê-xu người Na-xa-rét! Ngài định làm gì chúng tôi? Có phải Ngài đến tiêu diệt chúng tôi không? Tôi biết Ngài là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời!”

³⁵ Chúa Giê-xu quở trách quỷ. Ngài phán: “Im đi! Hãy ra khỏi người này.” Quỷ vật nhào anh ấy trước mặt mọi người, rồi ra khỏi, không làm thiệt hại gì.

³⁶ Ai nấy kinh ngạc bảo nhau: “Lời Ngài đầy uy quyền đến nỗi quỷ cũng phải tuân lệnh.” ³⁷ Việc Chúa đuổi quỷ được đồn ra khắp xứ.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Nhiều Người Bệnh

³⁸ Rời hội đường, Chúa Giê-xu đến nhà Si-môn. Bà gia Si-môn đang sốt nặng, mọi người xin Ngài chữa cho bà. ³⁹ Chúa đến bên giường quở cơn sốt; lập tức bà hết sốt, đứng dậy tiếp đãi mọi người.

⁴⁰ Lúc mặt trời lặn, người ta đem tất cả người bệnh tật đến gần Chúa Giê-xu. Ngài đặt tay chữa lành từng người. ⁴¹ Chúa cũng đuổi quỷ cho nhiều người. Các quỷ bị trục xuất thường kêu lớn: “Ngài là Con Đức Chúa Trời!” Nhưng Chúa quở trách, không cho chúng lên tiếng, vì chúng biết Ngài là Đấng Mết-si-a.

Chúa Giê-xu Tiếp Tục Giảng Dạy

⁴² Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu đến nơi vắng vẻ. Dân chúng đi tìm Ngài khắp nơi. Tìm gặp Chúa, họ nài xin Ngài ở lại, đừng rời khỏi xứ họ.

⁴³ Nhưng Chúa đáp: “Ta còn phải truyền giảng

Phúc Âm Nước của Đức Chúa Trời tại nhiều nơi khác nữa. Đó là lý do Ta được sai đến trần gian.”
 44 Vậy Ngài tiếp tục đi khắp xứ Giu-đê, giảng dạy trong các hội đường.

5

Các Môn Đệ Đầu Tiên

1 Một hôm, Chúa Giê-xu giảng dạy trên bờ biển Ghê-nê-xa-rết.* Dân chúng chen lấn đến gần để nghe lời Đức Chúa Trời. 2 Chúa thấy hai chiếc thuyền đậu gần bờ, mấy người đánh cá đã ra khỏi thuyền giặt lưới. 3 Bước lên thuyền của Si-môn, Chúa Giê-xu bảo ông đẩy ra khỏi bờ một quãng rồi ngồi trên thuyền dạy dỗ dân chúng.

4 Sau đó, Chúa nói với Si-môn: “Con chèo ra chỗ nước sâu thả lưới, sẽ bắt được nhiều cá.”

5 Si-môn đáp: “Thưa Thầy, anh em chúng con đánh cá quần quật suốt đêm mà chẳng được gì. Nhưng Thầy đã bảo, chúng con xin thử một lần nữa xem!” 6 Họ liền thả lưới và bắt được nhiều cá đến nỗi lưới sắp rách! 7 Họ gọi bạn chài trên thuyền kia đến tiếp tay. Cả hai chiếc thuyền đều tràn ngập cá, gần chìm.

8 Thấy việc lạ xảy ra, Si-môn Phi-e-rơ quỳ xuống trước mặt Chúa Giê-xu: “Lạy Chúa, xin lìa xa con, vì con là người tội lỗi, không xứng đáng ở gần Chúa.” 9 Vì mẻ lưới quá nhiều cá, nên các tay chài chuyên nghiệp vô cùng kinh ngạc. 10 Cả bạn của ông là Gia-cơ và Giăng, hai con trai Xê-bê-đê, cũng đều kinh ngạc.

---

* 5:1 Tức biển Ga-li-lê

Chúa Giê-xu bảo Phi-e-rơ: “Đừng sợ, từ nay con sẽ đi cứu vớt đồng loại!”¹¹ Sau khi đưa thuyền vào bờ, họ bỏ tất cả đi theo Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Phong Hủi

¹² Chúa Giê-xu đến làng kia, một người mắc bệnh phong hủi thật nặng gặp Ngài, liền sấp mặt xuống đất nài xin: “Nếu Chúa vui lòng, Chúa có thể chữa cho con lành bệnh.”

¹³ Chúa Giê-xu đưa tay sờ anh và nói: “Ta sẵn lòng, lành bệnh đi!” Lập tức bệnh phong hủi biến mất. ¹⁴ Chúa phán dặn: “Con đừng cho ai biết, nhưng cứ đi ngay đến thầy tế lễ xin khám bệnh và dâng lễ vật như luật Mô-i-se ấn định để chứng tỏ cho mọi người biết con được lành.”

¹⁵ Tiếng đồn về quyền năng Chúa Giê-xu loan truyền nhanh chóng, dân chúng lũ lượt kéo đến nghe Ngài giảng dạy và xin chữa bệnh. ¹⁶ Nhưng Chúa thường lui vào nơi vắng vẻ để cầu nguyện.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Bại

¹⁷ Một hôm, trong khi Chúa Giê-xu giảng dạy, các thầy Pha-ri-si và dạy luật ngồi nghe. Họ đến từ các làng mạc xứ Ga-li-lê, xứ Giu-đê, và Giê-ru-sa-lem. Chúa Giê-xu đầy dẫy quyền năng của Chúa Hằng Hữu, sẵn sàng chữa bệnh.

¹⁸ Người ta khiêng vào một người bại nằm trên đệm. Họ cố chen qua đám đông đến gần Chúa Giê-xu, ¹⁹ nhưng không thể đến gần Ngài vì đông người quá. Nên họ phải lên dỡ mái nhà, dòng người bại nằm trên đệm xuống giữa đám đông,

trước mặt Chúa. ²⁰ Thấy đức tin của họ, Chúa bảo người bại: “Tội lỗi con được tha rồi!”

²¹ Các thầy Pha-ri-si và dạy luật thì thầm với nhau: “Ông này là ai mà phạm thượng quá! Ngoài Đức Chúa Trời, còn ai có quyền tha tội!”

²² Biết ý tưởng họ, Chúa Giê-xu hỏi: “Tại sao các ông thắc mắc về điều đó? ²³ Trong hai việc chữa bệnh và tha tội, việc nào dễ hơn? ²⁴ Để các ông biết Con Người[†] ở trần gian có quyền tha tội, Ta sẽ chữa lành người bại này.” Rồi Chúa Giê-xu quay lại phán cùng người bại: “Hãy đứng dậy, đem đệm của con và đi về nhà!”

²⁵ Lập tức người bại vung dậy, xếp đệm mang về nhà, ca ngợi Đức Chúa Trời. ²⁶ Mọi người đều kinh ngạc, ca ngợi Đức Chúa Trời. Họ sợ sệt bảo nhau: “Hôm nay chúng ta thấy những việc dị thường!”

Chúa Giê-xu Gọi Lê-vi (Ma-thi-ơ)

²⁷ Đi khỏi đó, Chúa Giê-xu thấy Lê-vi, một người thu thuế đang làm việc tại sở. Chúa gọi Lê-vi: “Con hãy theo Ta!” ²⁸ Lê-vi bỏ hết, đứng dậy theo Ngài.

²⁹ Lê-vi mở tiệc tại nhà mình khoản đãi Chúa. Nhiều người thu thuế, bạn Lê-vi, và nhiều người khác được mời đến dự. ³⁰ Các thầy Pha-ri-si và dạy luật phản nản với các môn đệ của Chúa Giê-xu: “Sao các ông ăn uống với hạng người xấu xa đó?”

[†] 5:24 “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

³¹ Chúa Giê-xu đáp: “Người bệnh mới cần y sĩ chứ người khỏe mạnh không cần. ³² Ta đến trần gian không phải để thuyết giảng cho người công chính, nhưng để kêu gọi người có tội ăn năn, quay về Đức Chúa Trời.”

Vấn Đề Kiêng Ăn

³³ Người ta còn phàn nàn với Chúa Giê-xu: “Môn đệ của Giảng cũng như môn đệ phái Pha-ri-si thường kiêng ăn cầu nguyện, trong khi môn đệ của Thầy cứ ăn uống.”

³⁴ Chúa Giê-xu đáp: “Chẳng lẽ các ông muốn bạn chàng rể phải nhịn ăn trong ngày cưới sao? ³⁵ Chỉ khi nào chàng rể ra đi, họ mới không thiết gì đến ăn uống nữa.”

³⁶ Chúa Giê-xu dạy tiếp ẩn dụ: “Không ai xé áo mới để lấy vải vá áo cũ. Như thế, không những phá nát áo mới, mà miếng vải mới cũng không xứng hợp với áo cũ.

³⁷ Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì rượu mới sẽ làm nứt bầu, rượu chảy hết mà bầu cũng không dùng được. ³⁸ Rượu mới phải đổ vào bầu mới. ³⁹ Sau khi uống rượu cũ, người ta không thích rượu mới nữa, vì cho rằng ‘rượu cũ ngon hơn.’ ”

6

Thảo Luận về Ngày Sa-bát

¹ Một ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang qua đồng lúa mì. Các môn đệ hái bông

lúa, chà cho tróc vỏ rồi ăn. ² Các thầy Pha-ri-si liền phàn nàn: “Các ông làm thế là trái luật! Không được hái lúa vào ngày Sa-bát!”

³ Chúa Giê-xu đáp: “Các ông chưa đọc Kinh Thánh về điều Đa-vít và các bạn đồng hành bị đói sao? ⁴ Vua vào Đền Thờ, ăn bánh thánh dành riêng cho các thầy tế lễ, còn đưa cho các bạn ăn nữa. Việc đó không trái luật sao?” ⁵ Rồi Chúa Giê-xu tiếp: “Con Người* là Chúa, cũng là Chúa của ngày Sa-bát.”

Chúa Giê-xu Chữa Bệnh trong Ngày Sa-bát

⁶ Một ngày Sa-bát khác, Chúa Giê-xu vào hội đường giảng dạy, gặp một người bị teo bàn tay phải. ⁷ Các thầy dạy luật và Pha-ri-si chăm chú theo dõi, xem Chúa Giê-xu có chữa bệnh trong ngày Sa-bát không, để lấy cớ tố cáo Ngài.

⁸ Nhưng Chúa Giê-xu biết ý tưởng họ. Ngài bảo người teo tay: “Hãy đứng dậy và đến trước mặt mọi người.” Anh ấy liền vâng lời. ⁹ Chúa Giê-xu quay sang các thầy Pha-ri-si và dạy luật “Tôi hỏi các ông, ngày Sa-bát làm điều thiện là hợp pháp, hay làm điều ác? Nên cứu người hay hại người?”

¹⁰ Chúa nhìn quanh mọi người rồi phán với người teo tay: “Hãy xòe bàn tay ra!” Anh làm theo, bàn tay liền được lành. ¹¹ Các thầy Pha-ri-si và thầy dạy luật rất giận dữ, bàn nhau tìm mưu giết Ngài.

Chúa Giê-xu Chọn Mười Hai Sứ Đồ

---

* **6:5** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

¹² Một hôm, Chúa Giê-xu lên núi cầu nguyện với Đức Chúa Trời suốt đêm. ¹³ Đến sáng, Ngài gọi các môn đệ đến, chọn mười hai người làm sứ đồ. Dưới đây là tên của họ:

¹⁴ Si-môn (Chúa đặt tên là Phi-e-rơ),
 Anh-rê (em Phi-e-rơ),
 Gia-cơ,
 Giăng,
 Phi-líp,
 Ba-thê-lê-my,

¹⁵ Ma-thi-ơ,
 Thô-ma,
 Gia-cơ (con An-phê),
 Si-môn (thuộc đảng Xê-lốt†),

¹⁶ Giu-đa (con Gia-cơ),
 và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt (về sau phản Chúa).

Đoàn Dân theo Chúa Giê-xu

¹⁷ Xuống núi, Chúa Giê-xu và các sứ đồ đến một khu đất bằng phẳng, nhiều môn đệ đứng chung quanh. Dân chúng đông đảo từ xứ Giu-đê, Giê-ru-sa-lem, và từ miền duyên hải xa xôi như Ty-rơ và Si-đôn. ¹⁸ Họ kéo đến nghe Ngài giảng dạy và xin trị bệnh. Các người bị quỷ ám cũng được chữa lành. ¹⁹ Mọi người tìm cách lại gần sờ Chúa, vì quyền năng từ Ngài phát ra chữa lành bệnh tật cho họ.

Các Phước Lành

²⁰ Nhìn các môn đệ, Chúa Giê-xu dạy:

---

† **6:15** Đảng chính trị ái quốc, nhằm lật đổ chính quyền La Mã

“Phước cho các con đang nghèo khổ,
vì Nước của Đức Chúa Trời thuộc về các con.
21 Phước cho các con đang đói khát,
vì sẽ được no đủ.
Phước cho các con đang than khóc,
vì đến lúc sẽ vui cười.
22 Phước cho các con khi bị người ta thù ghét,
xua đuổi, nhục mạ, nguyên rủa vì Con Người.
23 Gặp cảnh ngộ ấy, các con hãy vui mừng nhảy
múa, vì sẽ được phần thưởng lớn dành sẵn trên
trời. Ngày xưa các nhà tiên tri cũng từng bị đối
xử như thế.”

Nói Trước Những Mối Họa

24 “Nhưng khốn cho người giàu có,
vì chỉ được sung sướng tạm thời.
25 Khốn cho người đang no chán,
vì sẽ phải đói khổ.
Khốn cho người đang cười cợt,
vì sẽ phải than khóc.
26 Khốn cho người được quần chúng ca ngợi,
vì các tiên tri giả ngày xưa cũng từng được
ca ngợi như thế.”

Yêu kẻ thù

27 “Các con hãy nghe: Phải yêu kẻ thù, lấy ân
báo oán. 28 Phải cầu phước cho người nguyên
rủa mình, cầu nguyện cho người ngược đãi
mình. 29 Nếu các con bị ai tát má bên này, cứ
đưa luôn má bên kia! Nếu có ai đoạt áo dài, cứ
cho luôn áo ngắn! 30 Ai xin gì, cứ cho; ai chiếm
đoạt gì, đừng tìm cách lấy lại! 31 Hãy làm cho

người khác điều các con muốn người ta làm cho mình!

³² Nếu các con chỉ yêu những người yêu mình thì có gì đáng khen đâu? Người tội lỗi cũng yêu nhau lối ấy. ³³ Nếu các con chỉ lấy ân báo ân thì tốt đẹp gì đâu? Người tội lỗi cũng cư xử như thế.

³⁴ Nếu các con chỉ cho những người sòng phẳng vay mượn thì ân nghĩa gì! Người gian ác cũng cho vay như thế, và đòi lại đầy đủ.

³⁵ Phải yêu kẻ thù! Làm ơn cho họ. Cứ cho mượn, đừng đòi lại. Như thế, phần thưởng các con trên trời sẽ rất lớn. Các con sẽ được làm con Đấng Chí Cao, vì chính Ngài ban ơn cho người bội bạc và người gian ác. ³⁶ Phải có lòng thương người như Cha của các con đầy lòng thương.”

Đừng Lên Án

³⁷ “Đừng chỉ trích lên án ai, các con sẽ khỏi bị chỉ trích lên án. Hãy tha thứ, các con sẽ được tha thứ. ³⁸ Các con cho gì, sẽ nhận nấy. Người ta sẽ lấy thùng lớn đong đầy, nhận chặt, lắt, và đổ thêm cho tràn rồi trao cho các con. Các con lường cho người ta mức nào, người ta sẽ lường lại mức đó.”

³⁹ Chúa Giê-xu còn dạy ẩn dụ này: “Người khiếm thị làm sao dẫn đường cho người khiếm thị? Cả hai sẽ đưa nhau xuống hố thẳm. ⁴⁰ Môn đệ không hơn thầy, nhưng nếu được rèn luyện đầy đủ, sẽ giống thầy mình.

⁴¹ Sao các con nhìn thấy cái dằm trong mắt người khác, mà không biết có cả khúc gỗ trong mắt mình? ⁴² Sao các con dám nói: ‘Này anh,

để tôi lấy cái dằm trong mắt cho anh' khi chính các con không thấy khúc gỗ trong mắt mình? Hạng đạo đức giả, trước hết phải lấy khúc gỗ khỏi mắt mình, mới có thể thấy rõ để giúp đỡ người khác."

Cây và Trái

⁴³ "Cây lành không sinh quả độc; cây độc cũng không sinh quả lành. ⁴⁴ Nhờ xem quả mà biết cây. Bụi gai không bao giờ sinh quả vả, bụi gai độc cũng không sinh quả nho. ⁴⁵ Người tốt do lòng thiện mà nói ra lời lành. Người xấu do lòng ác mà nói ra lời dữ. Vì do những điều chất chứa trong lòng mà miệng nói ra."

Xây trên Nền Tảng Vững Chắc

⁴⁶ "Sao các con gọi Ta là 'Chúa, Chúa!' mà không vâng lời Ta? ⁴⁷ Ta sẽ chỉ cho các con biết người nào đến với Ta, nghe lời Ta, và làm theo Ta là thế nào. ⁴⁸ Ví như người cất nhà biết đào móng, đặt nền trên vàng đá vững chắc. Khi nước lụt dâng lên, dòng nước cuốn mạnh, nhưng nhà không lay chuyển vì được xây cất kiên cố. ⁴⁹ Nhưng ai nghe lời Ta mà không thực hành, giống như người cất nhà không xây nền. Khi bị dòng nước cuốn mạnh, nó sẽ sụp đổ tan tành."

7

Đức Tin của Một Viên Chức La Mã

¹ Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu trở về thành Ca-bê-na-um. ² Lúc ấy, đầy tớ thân tín của viên đội

trưởng La Mã đau nặng gần chết. ³ Nghe đồn về Chúa Giê-xu, ông nhờ các trưởng lão Do Thái mời Ngài chữa bệnh cho đầy tớ mình. ⁴ Họ đến gặp Chúa Giê-xu, khẩn khoản nài xin: “Ông ấy xứng đáng được Thầy giúp đỡ, ⁵ vì ông thương dân tộc chúng ta, lo xây cất hội đường cho chúng ta.”

⁶ Chúa Giê-xu đi với họ. Khi Chúa gần đến nhà, viên đội trưởng nhờ mấy người bạn ra đón, thưa với Ngài: “Xin Chúa đừng nhọc công, vì tôi không xứng đáng rước Chúa về nhà. ⁷ Tôi cũng không xứng đáng đi đón Chúa. Chỉ xin Chúa đứng đây truyền lệnh, đầy tớ tôi sẽ được lành. ⁸ Tôi biết rõ, vì tôi thuộc quyền các cấp chỉ huy, và dưới quyền tôi cũng có nhiều binh sĩ. Tôi bảo tên này ‘Đi,’ nó đi, bảo tên kia ‘Đến,’ nó đến. Tôi sai đầy tớ tôi ‘Hãy làm việc này,’ nó liền vâng lời. Vậy Chúa chỉ cần ra lệnh, đầy tớ tôi sẽ được lành.”

⁹ Chúa Giê-xu ngạc nhiên, quay lại bảo đoàn dân: “Trong cả xứ Ít-ra-ên, Ta chưa thấy ai có đức tin như người này.” ¹⁰ Bạn hữu của viên đội trưởng về nhà, thấy đầy tớ đã lành mạnh.

Chúa Giê-xu Nâng Con Trai Bà Quả Phụ Dậy

¹¹ Sau đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ đến thành Na-in, một đoàn dân đông theo Ngài. ¹² Gần đến cổng thành, Chúa gặp đám tang một thiếu niên, con trai duy nhất của một quả phụ. Dân trong thành đưa đám rất đông. ¹³ Thấy bà mẹ kêu khóc, Chúa động lòng thương xót, liền bảo: “Bà đừng khóc nữa!” ¹⁴ Ngài tiến tới đặt

tay trên quan tài, các người khiêng liền dừng lại. Chúa gọi: “Con ơi, Ta bảo con ngồi dậy!”¹⁵ Thiếu niên liền ngồi dậy và bắt đầu nói chuyện. Chúa giao cậu lại cho bà mẹ.

¹⁶ Dân chúng đều kinh sợ, ca tụng Đức Chúa Trời: “Nhà tiên tri vĩ đại đã xuất hiện giữa chúng ta,” và “Đức Chúa Trời đã đến cứu giúp dân Ngài.”¹⁷ Tin này đồn ra khắp xứ Giu-đê và các miền phụ cận.

Chúa Giê-xu và Giảng Báp-tít

¹⁸ Môn đệ Giảng Báp-tít trình báo cho ông mọi việc Chúa Giê-xu thực hiện.¹⁹ Giảng sai hai môn đệ đến hỏi Chúa: “Thầy có phải là Đấng Mết-si-a không? Hay chúng tôi còn phải chờ đợi một Đấng khác?”

²⁰ Hai môn đệ của Giảng đến gặp Chúa Giê-xu và nói với Ngài: “Giảng Báp-tít sai chúng tôi đến hỏi: ‘Có phải Thầy là Đấng Mết-si-a hay chúng tôi phải đợi một đấng khác?’ ”

²¹ Chính giờ đó, Chúa Giê-xu chữa lành nhiều người bệnh tật, yếu đau, đuổi quỷ cho dân chúng, cũng có nhiều người khiếm thị được thấy.²² Rồi Ngài phán với các môn đệ của Giảng: “Hãy trở lại với Giảng và thuật lại mọi việc các anh vừa thấy và nghe—người khiếm thị được nhìn thấy, người què được đi, người phong hủi được sạch, người điếc được nghe, người chết sống lại, và người nghèo được nghe giảng Phúc Âm.

23 Cũng nhắn cho Giăng lời này: ‘Phước cho người nào không nghi ngờ Ta.*’ ”

24 Sau khi môn đệ Giăng ra về, Chúa Giê-xu nói về Giăng với dân chúng: “Khi vào tìm Giăng trong hoang mạc, anh chị em mong sẽ gặp một người như thế nào? Người yếu ớt như lau sậy ngã theo chiều gió? 25 Hay người ăn mặc sang trọng? Không, những người sống xa hoa, ăn mặc sang trọng chỉ ở trong cung điện. 26 Hay anh chị em đi tìm một nhà tiên tri? Đúng, Giăng chẳng những là nhà tiên tri mà còn quan trọng hơn nữa! 27 Vì Thánh Kinh đã chép về Giăng:

‘Ngày, Ta sai sứ giả đi trước Con,
và người sẽ dọn đường cho Con.’†

28 Ta cho anh chị em biết, trong đời này chẳng có ai lớn hơn Giăng, nhưng người nhỏ nhất trong Nước của Đức Chúa Trời còn lớn hơn Giăng!”

29 Tất cả những người nghe Giăng giảng dạy, kể cả người xấu xa nhất,‡ đều vâng phục ý muốn của Đức Chúa Trời, xin Giăng làm báp-tem. 30 Nhưng các thầy Pha-ri-si và dạy luật từ chối chương trình của Đức Chúa Trời, không chịu xin Giăng làm báp-tem.

31 Chúa Giê-xu hỏi: “Ta có thể so sánh thế hệ này với ai? Ta phải diễn tả họ như thế nào? 32 Họ giống đám trẻ chơi ngoài phố trách nhau:

‘Chúng tôi diễn trò vui,
mà các anh không nhảy múa,

---

* 7:23 Ctd không vấp ngã vì Ta † 7:27 Mal 3:1 ‡ 7:29 Nt người thu thuế

vậy chúng tôi điên trò buồn,
các anh cũng không khóc than.’

³³ Vì Giăng Báp-tít không ăn bánh hay uống rượu, các người nói: ‘Ông ấy bị quỷ ám.’ ³⁴ Thấy Con Người ăn uống, các người chỉ trích: ‘Người này ham ăn mê uống, kết bạn với bọn xấu xa và tội lỗi!’[§] ³⁵ Nhưng phải chờ xem thành quả mới biết thế nào là khôn ngoan thật.”

Người Phụ Nữ Tội Lỗi Xức Dầu cho Chúa Giê-xu

³⁶ Một thầy Pha-ri-si mời Chúa Giê-xu về nhà dự tiệc. Khi Chúa ngồi bàn ăn, ³⁷ một người phụ nữ truy lạc trong thành hay tin liền đem bình ngọc thạch đựng dầu thơm ³⁸ đến quỳ dưới chân Chúa mà khóc, nước mắt chảy xuống chân Ngài. Chị lấy tóc mình lau, rồi hôn và xức dầu thơm lên chân Chúa.

³⁹ Chủ nhà trông thấy, vốn biết lai lịch chị này, nên tự nhủ: “Nếu ông này là nhà tiên tri, hẳn biết rõ chị ấy là người tội lỗi xấu xa!”

⁴⁰ Biết ý nghĩ ấy, Chúa Giê-xu lên tiếng: “Si-môn, Ta muốn hỏi ông điều này.”

Si-môn thưa: “Xin Thầy cứ dạy.”

⁴¹ Chúa Giê-xu kể câu chuyện này: “Có hai người thiếu nợ của chủ, một người thiếu 500 miếng bạc* và một người thiếu 50 miếng bạc. ⁴² Nhưng không ai có tiền trả nợ, nên chủ tha

---

§ 7:34 Nt người thu thuế và người tội lỗi * 7:41 Nt 500 đê-na-ri, 1 đê-na-ri tương đương tiền công một ngày làm việc

cho cả hai. Theo ý ông, người nào yêu thương chủ nhiều hơn?"

⁴³ Si-môn trả lời: "Tôi nghĩ người được tha nợ nhiều hơn."

Chúa Giê-xu khen: "Ông đáp đúng." ⁴⁴ Rồi hướng về người phụ nữ, Chúa phán với Si-môn: "Hãy xem người phụ nữ đang quỳ đây. Từ khi Ta vào nhà, ông không đem nước cho Ta rửa chân,† nhưng chị đã lấy nước mắt rửa chân Ta, rồi lấy tóc lau cho khô. ⁴⁵ Ông không hôn mừng Ta,‡ nhưng từ lúc Ta vào đây, chị này không ngớt hôn chân Ta. ⁴⁶ Ông không xúc dầu trên đầu Ta,§ nhưng chị đã thoa dầu thơm lên chân Ta.

⁴⁷ Chị này được tha thứ nhiều tội lỗi nên yêu thương nhiều. Còn ông được tha thứ ít, nên yêu thương ít." ⁴⁸ Rồi Chúa Giê-xu phán với người phụ nữ: "Tội lỗi con được tha rồi."

⁴⁹ Những người cùng ngồi ăn với Chúa hỏi nhau: "Ông này là ai mà có quyền tha tội?"

⁵⁰ Chúa Giê-xu phán với người phụ nữ: "Đức tin con đã cứu con, Hãy đi về bình an."

8

Các Phụ Nữ Theo Chúa Giê-xu

¹ Sau đó, Chúa Giê-xu đi khắp các thành phố, làng mạc, công bố Phúc Âm về Nước của Đức Chúa Trời. Mười hai sứ đồ cùng đi với Ngài.

² Nhiều phụ nữ từng được Chúa đuổi quỷ, chữa

---

† 7:44 Cách tiếp khách theo phong tục Do Thái   ‡ 7:45 Cách tiếp khách theo phong tục Do Thái   § 7:46 Cách tiếp khách theo phong tục Do Thái

bệnh, cũng đi theo Ngài. Trong số đó có Ma-ri Ma-đơ-len, người được Chúa giải thoát khỏi bảy quỷ; ³ Gian-nơ, vợ Chu-xa, quản lý hoàng cung Hê-rốt; Su-danh, và nhiều bà khác nữa, đã dâng tiền ủng hộ Chúa Giê-xu và các môn đệ.

Ẩn Dụ Người Gieo Giống

⁴ Một đoàn dân đông từ nhiều thành phố kéo nhau đến tụ họp chung quanh Chúa Giê-xu. Ngài dạy họ ẩn dụ này: ⁵ “Một người ra đồng gieo lúa. Khi vãi hạt giống, có hạt rơi trên đường mòn, bị người ta dẫm lên, rồi chim ăn sạch. ⁶ Có hạt rơi nhằm lớp đất mỏng phủ trên đá, cây mọc lên khô héo ngay, vì thiếu hơi ẩm. ⁷ Có hạt rơi vào giữa bụi gai, bị gai mọc lên chặn nghẹt. ⁸ Nhưng hạt gieo vào đất tốt, lớn lên kết quả gấp trăm lần.” Khi nói những lời này, Chúa gọi lớn: “Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe!”

⁹ Các môn đệ xin Chúa giải thích ý nghĩa ẩn dụ. ¹⁰ Chúa đáp: “Đức Chúa Trời cho các con hiểu huyền nhiệm về Nước của Đức Chúa Trời. Nhưng Ta dùng ẩn dụ để dạy những người khác để ứng nghiệm lời Thánh Kinh đã chép: ‘Họ nhìn mà không thấy.

Họ nghe mà không hiểu.’* ”

¹¹ Đây là ý nghĩa của ẩn dụ: Hạt giống là Đạo Đức Chúa Trời. ¹² Những hạt rơi trên đường mòn là Đạo gieo vào lòng người cứng cõi, bị ma quỷ đến cướp đi, không cho họ tin nhận để được cứu. ¹³ Hạt giống rơi nơi lớp đất mỏng phủ trên

---

* **8:10** Ysai 6:9

đá tượng trưng cho người nghe Đạo liền vui lòng tiếp nhận, nhưng quá hời hợt, mầm sống không vào sâu trong lòng. Khi bị cám dỗ, họ liền bỏ Đạo. ¹⁴ Hạt giống rơi nhằm bụi gai là những người nghe Đạo nhưng mãi lo âu về đời này, ham mê phú quý và lạc thú trần gian, làm cho Đạo bị nghẹt ngòi, nên họ không thể giúp người khác tin nhận Phúc Âm. ¹⁵ Hạt giống gieo vào đất tốt là những người thành tâm vâng phục, nghe Đạo liền tin nhận và kiên tâm phổ biến cho nhiều người cùng tin.”

Ấn Dụ về Ngọn đèn

¹⁶ “Không ai thắp đèn rồi đậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để soi sáng mọi người trong nhà. ¹⁷ Chẳng có gì che kín mãi, tất cả các điều bí mật sẽ bị phơi bày trước ánh sáng.

¹⁸ Vậy hãy thận trọng về cách các con nghe, vì ai có sẽ được cho thêm, còn ai không có, dù tưởng mình có gì cũng bị mất luôn.”

Gia Đình Thật của Chúa Giê-xu

¹⁹ Mẹ và các em của Chúa Giê-xu đến tìm Ngài, nhưng đông người quá, không đến gần Ngài được. ²⁰ Có người thưa với Chúa: “Mẹ và các em Thầy đang chờ bên ngoài, muốn gặp Thầy.”

²¹ Chúa Giê-xu đáp: “Mẹ và em Ta là những người nghe và làm theo lời Đức Chúa Trời.”

Chúa Giê-xu Đẹp Cơn Bão

²² Một hôm, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ: “Chúng ta hãy qua bên kia bờ hồ.” Vậy, họ bước

vào thuyền và chèo đi. ²³ Khi thuyền đang chạy, Chúa Giê-xu nằm ngủ. Thình lình, một cơn bão nổi lên, nước tràn vào thuyền thật nguy ngập.

²⁴ Các môn đệ đến đánh thức Ngài dậy, hốt hải thưa: “Thầy ơi, chúng ta chết mất!”

Chúa Giê-xu thức dậy quở sóng gió. Sóng gió liền ngưng; biển lặng yên. ²⁵ Chúa hỏi các môn đệ: “Đức tin các con ở đâu?”

Mọi người đều kinh ngạc, sợ hãi bảo nhau: “Người là ai, mà có quyền lực bảo sóng gió phải vâng lời Người!”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Bị Quỷ Ám

²⁶ Thuyền cập bến vùng Ga-đa-ren, phía Đông biển Ga-li-lê. ²⁷ Chúa vừa lên bờ, một người bị quỷ ám trong thành đến gặp Ngài. Từ lâu, anh sống lang thang ngoài nghĩa địa, không nhà cửa, không quần áo.

²⁸ Vừa thấy Chúa và nghe Ngài ra lệnh đuổi quỷ, anh hét lớn, quỳ xuống trước mặt Ngài, kêu la: “Giê-xu, Con Đức Chúa Trời Chí Cao, Ngài định làm gì tôi? Tôi van Ngài đừng hành hạ tôi!”

²⁹ Trước kia quỷ thường điều khiển anh, dù anh bị còng tay xiềng chân, quỷ cũng xúi anh bẻ còng bứt xiềng, chạy vào hoang mạc.

³⁰ Chúa Giê-xu hỏi: “Mầy tên gì?”

Đáp: “Quân Đoàn”—vì có rất nhiều quỷ ở trong người ấy. ³¹ Bọn quỷ năn nỉ Chúa đừng đuổi chúng xuống vực sâu.

³² Trên sườn núi có bầy heo đông đang ăn, bọn quỷ xin Chúa cho chúng nhập vào bầy heo.

Vậy Chúa Giê-xu cho phép. ³³ Chúng liền ra khỏi người bị ám, nhập vào bầy heo. Bầy heo đua nhau lao đầu qua bờ đá rơi xuống biển, chết chìm tất cả.

³⁴ Bọn chăn heo liền chạy vào thành phố và thôn xóm gần đó báo tin. ³⁵ Dân chúng đổ ra xem. Họ đến gần Chúa, thấy người vốn bị quỷ ám, áo quần tươm tất, trí óc tỉnh táo, đang ngồi dưới chân Chúa Giê-xu, thì khiếp sợ. ³⁶ Những người chứng kiến việc đuổi quỷ thuật lại mọi chi tiết. ³⁷ Quá kinh hãi, tất cả dân chúng vùng Ga-đa-ren xin Chúa Giê-xu đi nơi khác.

Vậy, Chúa Giê-xu xuống thuyền trở qua bờ bên kia. ³⁸ Người vốn bị quỷ ám xin đi theo. Nhưng Chúa Giê-xu không cho, Ngài bảo: ³⁹ “Hãy về nhà, thuật lại những việc lạ lùng Đức Chúa Trời đã làm cho con.” Người ấy đi khắp thành phố công bố việc lớn lao Chúa Giê-xu đã làm cho mình.

Chúa Giê-xu Chữa Lành trong Sự Đáp Ứng Đức Tin

⁴⁰ Trở lại bờ bên kia, Chúa Giê-xu được dân chúng đón tiếp, vì họ chờ đợi Ngài. ⁴¹ Giai-ru, viên quản lý hội đường đến quỳ dưới chân Chúa Giê-xu, khẩn khoản mời Ngài về nhà, ⁴² vì đứa con gái duy nhất của ông lên mười hai tuổi đang hấp hối.

Khi đi đường, dân chúng chen lấn chung quanh Chúa. ⁴³ Trong đám đông có một phụ nữ bị bệnh rong huyết mười hai năm, đã chạy chữa nhiều thầy lăm thuốc, nhưng không lành.

44 Bà đến sau lưng Chúa, sờ trôn áo Ngài, lập tức huyết cầm lại.

45 Chúa Giê-xu hỏi: “Ai sờ đến Ta vậy?”

Không thấy ai nhận, Phi-e-rơ lên tiếng: “Thưa Thầy, biết bao nhiêu người đang chen lấn quanh Thầy mà!”

46 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Có người vừa sờ áo Ta, vì Ta biết có quyền lực trong Ta phát ra.”

47 Biết không thể giấu được nữa, người phụ nữ run rẩy đến quỳ trước mặt Chúa, thưa thật giữa công chúng tại sao mình đã sờ áo Chúa và lập tức được lành. 48 Chúa phán: “Con ơi, đức tin con đã chữa cho con lành. Hãy về nhà bình an!”

49 Khi Chúa còn đang nói, người nhà Giai-ru đến báo tin: “Con gái ông chết rồi, đừng làm phiền Thầy nữa!”

50 Nghe tin ấy, Chúa Giê-xu bảo Giai-ru: “Đừng sợ, cứ vững lòng tin, con ông sẽ được lành.”

51 Đến nhà, Chúa Giê-xu không cho ai vào, ngoài Phi-e-rơ, Gia-cơ, Giăng, và cha mẹ cô bé.

52 Cả nhà đang than khóc kêu la, nhưng Chúa phán: “Đừng khóc nữa! Em bé chỉ ngủ chứ không chết đâu!”

53 Nhưng đám đông quay lại chế nhạo Ngài, vì biết cô bé đã chết rồi. 54 Chúa nắm tay cô bé, gọi: “Dậy đi, con!” 55 Cô bé sống lại, liền đứng dậy. Chúa Giê-xu bảo cho nó ăn. 56 Cha mẹ cô bé quá ngạc nhiên, nhưng Chúa dặn đừng nói cho ai biết.

9

Chúa Giê-xu Sai Mười Hai Sứ Đồ Đi

¹ Ngày kia, Chúa Giê-xu gọi mười hai sứ đồ, ban cho mỗi người quyền năng đuổi quỷ và chữa bệnh. ² Rồi Ngài sai họ đi công bố Phúc Âm Nước của Đức Chúa Trời và chữa lành người bệnh. ³ Ngài phán dặn họ: “Đừng mang theo hành trang, không gậy, không bao, không lương thực tiền bạc, cũng không đem thêm áo choàng. ⁴ Vào làng nào, các con cứ ở luôn một nhà cho đến khi qua làng khác. ⁵ Nếu làng nào không tiếp rước các con, cứ giũ áo ra đi* để chứng tỏ không còn trách nhiệm gì về số phận của họ.”†

⁶ Các sứ đồ đi khắp các làng, công bố Phúc Âm và chữa lành người bệnh.

Vua Hê-rốt Lo Sợ

⁷ Khi Hê-rốt An-ti-pa, cai trị xứ Giu-đê, nghe phúc trình về các hoạt động của Chúa Giê-xu thì hoang mang lo sợ. Có người nói rằng Giăng Báp-tít đã sống lại từ cõi chết. ⁸ Người khác cho rằng Chúa Giê-xu là Ê-li hay là một trong các tiên tri ngày xưa sống lại từ cõi chết.

⁹ Hê-rốt nói: “Ta đã chém đầu Giăng rồi, còn người này là ai mà làm nhiều việc dị thường như thế?” Và vua tìm cách gặp Chúa.

Chúa Giê-xu Đãi Năm Nghìn Người Ăn

¹⁰ Các sứ đồ trở về trình báo công việc. Nghe xong, Chúa đem riêng họ đến thành Bết-sai-đa.

* 9:5 Nt phủ bụi dưới chân † 9:5 Ctd như một bằng chứng cáo tội họ

11 Nhưng dân chúng biết tin, liền kéo nhau theo Ngài. Chúa tiếp đón đoàn dân, giảng dạy về Nước của Đức Chúa Trời và chữa lành người bệnh.

12 Trời gần tối, mười hai sứ đồ đến thưa với Chúa: “Xin Thầy cho dân chúng giải tán để họ có thể vào làng xóm gần đây mua thức ăn và tìm chỗ nghỉ đêm, vì nơi này hoang vắng quá!”

13 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Chính các con phải cho họ ăn.”

Các sứ đồ ngạc nhiên: “Chúng con chỉ có năm ổ bánh và hai con cá. Hay Thầy muốn chúng con mua thức ăn cho cả đoàn dân này?” 14 Riêng số đàn ông đã lên đến 5.000 người.

Chúa Giê-xu đáp: “Các con cho họ ngồi từng nhóm năm mươi người.” 15 Các môn đệ vâng lời, cho dân chúng ngồi xếp hàng. 16 Chúa Giê-xu cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời cảm tạ Đức Chúa Trời, rồi bẻ ra, đưa các môn đệ, phân phát cho dân chúng. 17 Mọi người đều ăn no, sau đó các môn đệ đi lượm những mẩu bánh thừa, được mười hai giỏ!

Phi-e-rơ Công Bố về Chúa Giê-xu

18 Một hôm, Chúa Giê-xu rời đám đông để đi cầu nguyện riêng, các môn đệ quây quần bên cạnh Ngài. Chúa hỏi họ: “Người ta nói Ta là ai?”

19 Các môn đệ thưa: “Có người nói Thầy là Giăng Báp-tít, người khác cho là Ê-li, người lại bảo là một nhà tiên tri đời xưa sống lại.”

20 Chúa hỏi tiếp: “Còn các con nói Ta là ai?”

Phi-e-rơ thưa: “Thầy là Đấng Mết-si-a‡ do Đức Chúa Trời sai xuống trần gian.”

Chúa Giê-xu Báo Trước về Sự Chết của Ngài

²¹ Chúa Giê-xu căn dặn các môn đệ không được nói cho ai biết Ngài là ai. ²² Chúa phán: “Con Người[§] phải chịu nhiều thống khổ, bị các trưởng lão, trưởng tế, và các thầy dạy luật khai trừ và bị giết, nhưng sau ba ngày sẽ sống lại.”

²³ Chúa phán cùng đám đông: “Nếu ai muốn làm môn đệ Ta, phải phủ nhận chính mình, hằng ngày vác cây thập tự mình theo Ta. ²⁴ Ai tham sống sợ chết sẽ mất mạng. Ai hy sinh tính mạng vì Ta, sẽ được sống. ²⁵ Nếu một người chiếm được cả thế giới nhưng bản thân phải hư vong thì có ích gì? ²⁶ Ai hổ thẹn về Ta và Đạo Ta, Con Người cũng sẽ hổ thẹn về họ khi Ta trở lại trong vinh quang của Ta, của Cha, và các thiên sứ thánh. ²⁷ Ta cho các con biết, một vài người đang đứng đây sẽ còn sống cho đến khi nhìn thấy Nước Đức Chúa Trời.”

Sự Hóa Hình

²⁸ Tám ngày sau, Chúa Giê-xu đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng lên núi để cầu nguyện. ²⁹ Đang cầu nguyện, gương mặt Chúa biến đổi sáng rực, y phục Ngài trắng và chói sáng. ³⁰ Thành linh Môi-se và Ê-li hiện ra trong vinh quang hầu chuyện với Chúa. ³¹ Họ đề cập đến việc Chúa

---

‡ **9:20** Nt Christos (Hy Lạp) hoặc Messiah (Hê-bơ-rơ) đều có nghĩa là Đấng chịu xúc dầu § **9:22** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

sắp chịu chết tại Giê-ru-sa-lem để hoàn thành chương trình của Đức Chúa Trời.

³² Phi-e-rơ và hai bạn đều ngủ mê. Lúc tỉnh dậy, họ thấy vinh quang của Chúa Giê-xu, và hai người đứng cạnh Ngài. ³³ Khi Mô-i-se và Ê-li từ giả Chúa, Phi-e-rơ bỗng buột miệng: “Thưa Thầy, ở đây thật tuyệt! Chúng con sẽ dựng ba chiếc lều cho Thầy, Mô-i-se, và Ê-li.” Nhưng Phi-e-rơ không biết mình nói gì. ³⁴ Ngay lúc ấy, một đám mây kéo đến bao phủ mọi người, các môn đệ đều kinh hãi.

³⁵ Từ trong mây có tiếng phán: “Đây là Con Ta, Đấng Ta lựa chọn! Mọi người phải nghe lời Con!” ³⁶ Khi tiếng ấy vừa dứt, các môn đệ chỉ thấy một mình Chúa Giê-xu. Họ giữ kín chuyện đó rất lâu, không nói cho ai biết.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Cậu Bé Bị Quỷ Ám

³⁷ Hôm sau, Chúa Giê-xu và các môn đệ vừa xuống núi, một đoàn dân đông kéo đến. ³⁸ Trong đám đông, một người kêu lớn: “Thưa Thầy, xin cứu con tôi, đứa con trai duy nhất của tôi! ³⁹ Quỷ nhập vào nó, khiến nó la hét bất chợt và bị động kinh sùi bọt mép. Quỷ hành hạ nó luôn, ít khi để yên. ⁴⁰ Tôi nài xin các môn đệ Thầy đuổi quỷ cho, nhưng họ không đuổi nổi.”

⁴¹ Chúa Giê-xu trách: “Những người ngoan cố hoài nghi kia! Ta phải ở đây chịu đựng các người đến bao giờ? Hãy đem đứa bé lại đây!”

⁴² Khi đứa bé đến gần, quỷ vật nó nhào xuống đất, động kinh dữ dội. Chúa Giê-xu đuổi quỷ,

chữa lành đứa bé và giao lại cho người cha.
⁴³ Mọi người đều kinh ngạc trước quyền năng phi thường của Đức Chúa Trời.

Chúa Giê-xu Lại Nói Trước về Sự Chết của Ngài

Trong lúc dân chúng đang thán phục các phép lạ Ngài thực hiện, Chúa Giê-xu nói với các môn đệ: ⁴⁴ “Các con ghi nhớ lời này. Con Người sẽ bị phản bội và nộp vào tay người ta!” ⁴⁵ Nhưng các môn đệ không hiểu lời Ngài dạy, vì trí óc họ như bị đóng kín. Họ lại sợ, không dám hỏi Ngài.

Người Cao Trọng trong Nước Trời

⁴⁶ Các môn đệ tranh luận với nhau, xem người nào cao trọng nhất. ⁴⁷ Chúa Giê-xu biết ý tưởng họ, nên đem một đứa trẻ đến bên cạnh. ⁴⁸ Ngài phán cùng họ: “Ai nhân danh Ta tiếp rước một em bé như nó, tức là tiếp rước Ta. Còn ai tiếp rước Ta là tiếp rước Đấng đã sai Ta. Trong các con, ai nhỏ nhất lại là người cao trọng nhất.”

Nhân Danh Chúa Giê-xu

⁴⁹ Giăng thưa với Chúa Giê-xu: “Thưa Thầy, chúng con thấy có người nhân danh Thầy đuổi quỷ, chúng con đã cấm vì họ không thuộc nhóm chúng ta.”

⁵⁰ Nhưng Chúa Giê-xu đáp “Đừng cấm! Vì ai không chống các con là theo các con.”

Người Sa-ma-ri Không Tiếp Rước Chúa

⁵¹ Gần đến ngày về trời, Chúa Giê-xu cương quyết lên Giê-ru-sa-lem. ⁵² Ngài sai mấy người đi trước, vào một làng Sa-ma-ri sửa soạn chỗ trọ cho Ngài. ⁵³ Nhưng dân làng không chịu tiếp

rước Chúa, vì biết Ngài muốn lên Giê-ru-sa-lem.
⁵⁴ Thấy thế, Gia-cơ và Giăng hỏi Chúa Giê-xu: “Thưa, Chúa muốn chúng con khiến lửa từ trời xuống thiêu đốt họ không?” ⁵⁵ Nhưng Chúa Giê-xu quay lại trách hai người, ⁵⁶ rồi dẫn môn đệ qua làng khác.

Giá Để Theo Chúa Giê-xu

⁵⁷ Đang đi trên đường, có người đến thưa với Chúa Giê-xu: “Dù Thầy đi đâu, tôi cũng xin theo.”

⁵⁸ Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Con cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ gối đầu.”

⁵⁹ Chúa gọi một người khác: “Hãy theo Ta.”

Người ấy đồng ý, nhưng thưa rằng: “Thưa Chúa, trước hết xin cho con về nhà chôn cha con.”

⁶⁰ Chúa Giê-xu đáp: “Cứ để những người chết phần tâm linh lo mai táng người chết của họ. Còn con phải đi công bố Phúc Âm của Nước Đức Chúa Trời.”

⁶¹ Cũng có người trả lời: “Thưa Chúa, con sẽ theo Chúa, nhưng trước hết xin để con về từ già gia đình con.”

⁶² Nhưng Chúa Giê-xu phán với người ấy: “Ai xao lãng công tác Ta ủy thác, đã đặt tay cầm cày còn ngoảnh nhìn lại phía sau, là người không xứng hợp với Nước của Đức Chúa Trời.”

10

Chúa Giê-xu Sai Môn Đệ Đi

¹ Sau đó, Chúa chọn thêm bảy mươi hai* môn đệ, sai từng đôi đi trước đến các thành phố làng mạc, là những nơi Ngài định viếng thăm. ² Ngài phán bảo họ: “Mùa gặt thật trúng, nhưng thợ gặt còn ít. Các con hãy cầu xin Chủ mùa gặt đưa thêm nhiều thợ gặt vào đồng lúa của Ngài. ³ Sửa soạn lên đường! Ta sai các con ra đi như chiên vào giữa bầy muông sói. ⁴ Đừng đem theo tiền bạc, túi bao, hay giày dép. Đừng dừng lại chào hỏi ai dọc đường.

⁵ Khi vào nhà nào, các con cầu phước cho nhà đó. ⁶ Nếu nhà ấy xứng đáng, họ sẽ được phước lành. Nếu không, phước lành sẽ trở về với các con. ⁷ Khi vào thành nào, cứ ở trong một nhà, đừng bỏ nhà này sang nhà khác. Khi người ta mời, các con cứ ăn uống, vì người làm việc xứng đáng được tiếp đãi.

⁸ Nếu thành nào tiếp rước và dọn thức ăn, các con cứ ăn. ⁹ Các con chữa lành người bệnh, và báo cho họ biết: ‘Nước của Đức Chúa Trời gần đến.’ ¹⁰ Nếu thành nào từ chối không tiếp rước, các con phải cảnh cáo: ¹¹ ‘Chúng tôi giũ áo ra đi,† không còn chịu trách nhiệm về thành này nữa. Nhưng đừng quên Nước của Đức Chúa Trời gần đến!’ ¹² Ta quả quyết, đến ngày phán xét, thành phố gian ác như Sô-đôm còn có thể dung thứ hơn thành ấy.

¹³ Khốn cho thành Cô-ra-xin, khốn cho thành Bết-sai-đa! Vì nếu các phép lạ Ta làm nơi đây được thực hiện tại thành Ty-rơ và Si-đôn, dân

---

* **10:1** Vài bản ghi bảy mươi † **10:11** Nt phủi bụi dưới chân

hai thành ấy hẳn đã mặc áo gai, rải tro lên đầu tỏ lòng ăn năn từ lâu rồi! ¹⁴ Đến ngày phán xét, Ty-rơ và Si-đôn còn đáng được dung thứ hơn Cô-ra-xin và Bết-sai-đa. ¹⁵ Còn thành Ca-bê-na-um được đem lên tận trời sao?—Không, nó sẽ bị ném xuống cõi chết.‡”

¹⁶ Chúa phán với các môn đệ: “Ai nghe các con là nghe Ta. Ai từ chối các con là từ chối Ta. Và ai từ chối Ta, là từ chối Đức Chúa Trời, Đấng đã sai Ta.”

¹⁷ Bảy mươi hai môn đệ trở về, mừng rỡ báo: “Thưa Chúa, nhờ Danh Chúa, ngay đến các quỷ cũng vâng phục chúng con!”

¹⁸ Chúa đáp: “Ta thấy Sa-tan như tia chớp từ trời sa xuống. ¹⁹ Ta cho các con uy quyền để thắng mọi quyền lực thù nghịch, chà đạp rắn rết, bò cạp. Chẳng có gì làm hại các con được. ²⁰ Tuy nhiên, điều đáng mừng không phải vì quỷ vâng phục các con, nhưng vì tên các con được ghi ở trên trời.”

Chúa Giê-xu Cầu Nguyện Tạ Ơn

²¹ Lúc ấy, Chúa Giê-xu tràn ngập niềm vui của Chúa Thánh Linh. Ngài cầu nguyện: “Thưa Cha, Chúa của trời và đất, Con tạ ơn Cha, vì Cha đã giấu kín những điều này đối với người tự cho là khôn ngoan và thông sáng mà bày tỏ cho trẻ con biết. Thưa Cha, việc ấy đã làm Cha hài lòng.

---

‡ 10:15 Âm phủ

22 Cha đã giao hết mọi việc cho Con. Chỉ một mình Cha biết Con cũng chỉ một mình Con—và những người được Con bày tỏ—biết Cha mà thôi.”

23 Chúa quay lại phán riêng với các môn đệ: “Phước cho mắt các con vì thấy được những điều đó. 24 Có biết bao nhà tiên tri và vua chúa thời xưa ước ao được thấy những việc các con thấy, được nghe những lời các con nghe, mà không được.”

Điều Răn Quan Trọng Hơn Hết

25 Một thầy dạy luật muốn thử Chúa Giê-xu đứng lên hỏi: “Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được sự sống vĩnh cửu?”

26 Chúa Giê-xu hỏi lại: “Luật pháp Môi-se dạy điều gì? Ông đã đọc thế nào về điều đó?”

27 Thầy dạy luật đáp: “Phải yêu thương Chúa Hằng Hữu, là Đức Chúa Trời người với cả tấm lòng, linh hồn, năng lực, và trí óc. Và yêu người lân cận như chính mình.”[§]

28 Chúa Giê-xu dạy: “Đúng! Cứ làm theo đó, ông sẽ được sống!”

29 Nhưng thầy dạy luật muốn biện hộ là người công chính, nên hỏi lại Chúa Giê-xu: “Ai là người lân cận tôi?”

Ấn Dụ về Người Sa-ma-ri Nhân Từ

30 Để trả lời, Chúa Giê-xu kể câu chuyện này: “Một người Do Thái đi từ Giê-ru-sa-lem xuống Giê-ri-cô, giữa đường bị cướp. Chúng lột hết

---

§ 10:27 Phục 6:5; Lê 19:18

quần áo, tiền bạc, đánh đập tàn nhẫn rồi bỏ nằm dở sống dở chết bên vệ đường.

³¹ Tình cờ, một thầy tế lễ đi ngang qua, thấy nạn nhân liền tránh sang bên kia đường, rồi đi luôn. ³² Một người Lê-vi đi qua trông thấy, cũng bỏ đi. ³³ Đến lượt người Sa-ma-ri* qua đường nhìn thấy nạn nhân thì động lòng thương xót, ³⁴ nên lại gần, lấy dầu ô-liu và rượu thoa vết thương và băng bó lại, rồi đỡ nạn nhân lên lưng lừa mình, chở đến quán trọ chăm sóc. ³⁵ Hôm sau, người ấy trao cho chủ quán một số tiền† bảo sẵn sóc nạn nhân và dặn: ‘Nếu còn thiếu, khi trở về tôi sẽ trả thêm.’”

³⁶ Chúa Giê-xu hỏi: “Vậy, trong ba người đó, ai là người lân cận với người bị cướp?”

³⁷ Thầy dạy luật đáp: “Người đã bày tỏ lòng nhân từ của mình.”

Chúa Giê-xu dạy: “Hãy đi và làm đúng như vậy.”

Chúa Viếng Thăm Ma-thê và Ma-ri

³⁸ Chúa Giê-xu và các môn đệ trên đường lên Giê-ru-sa-lem, họ đi đường đến một làng kia, có một phụ nữ tên Ma-thê rước Chúa vào nhà. ³⁹ Em cô là Ma-ri ngồi dưới chân Chúa nghe Ngài giảng dạy. ⁴⁰ Còn Ma-thê bận rộn lo việc tiếp đãi. Một lúc sau, Ma-thê đến với Chúa Giê-xu và phàn nàn: “Chúa không thấy em con ngồi không, để một mình con làm hết mọi việc sao? Xin Chúa bảo nó giúp con.”

---

* **10:33** Người Sa-ma-ri bị người Do Thái khinh bỉ † **10:35** Nt 2 đê-na-ri

⁴¹ Nhưng Chúa đáp: “Ma-thê, con bận rộn lo lắng nhiều việc, ⁴² nhưng chỉ có một việc cần thiết. Ma-ri đã chọn phần việc ấy nên không ai truất phần của em con được.”

11

Dạy về Sự Cầu Nguyện

¹ Một hôm Chúa Giê-xu vừa cầu nguyện xong, một môn đệ đến với Ngài và thưa: “Xin Chúa dạy chúng con cầu nguyện, như Giăng đã dạy môn đệ mình.”

² Chúa Giê-xu đáp: “Các con nên cầu nguyện như sau:

Lạy Cha, nguyện Danh Cha được tôn thánh.

Nước Cha sớm thể hiện.

³ Xin cho chúng con đủ ăn hằng ngày,

⁴ xin tha tội lỗi chúng con,

như chúng con tha người phạm tội nghịch cùng chúng con.

Xin đừng để chúng con vào vòng bị cám dỗ.”

⁵ Để dạy thêm về sự cầu nguyện, Chúa kể chuyện này: “Nếu nửa đêm các con đến nhà bạn mình để mượn ba ổ bánh. Các con nói với người ấy: ⁶ ‘Vì tôi có người bạn ở xa vừa tới thăm, nhưng trong nhà thức ăn đã hết.’ ⁷ Nhưng người ấy trả lời vọng ra: ‘Đừng làm phiền tôi! Cửa khóa rồi, các con tôi đang ngủ với tôi. Không thể nào dậy lấy bánh cho anh!’ ⁸ Ta quả quyết với các con, dù anh ấy không dậy vì nể bạn, nhưng

cũng phải dậy trao đủ bánh cho bạn, vì người này kiên nhẫn gõ cửa.

⁹ Việc cầu nguyện cũng thế: Hãy xin, sẽ được, hãy tìm, sẽ gặp, hãy gõ cửa, cửa sẽ mở ra. ¹⁰ Vì bất kỳ ai xin sẽ được. Ai tìm sẽ gặp. Và cửa sẽ mở cho người nào gõ.

¹¹ Có người cha nào khi con mình xin bánh mà cho đá, xin cá mà cho rắn. ¹² Hay xin trứng lại cho bò cạp không? ¹³ Các con vốn là người xấu xa còn biết cho con mình vật tốt, huống chi Cha các con ở trên trời chẳng ban Chúa Thánh Linh cho người cầu xin Ngài sao?"

Chúa Giê-xu và Quỷ Vương

¹⁴ Chúa Giê-xu đuổi quỷ khỏi một người câm, người này liền nói được. Dân chúng kinh ngạc vô cùng, ¹⁵ nhưng có người bảo: "Ông ấy nhờ uy quyền của Bê-ên-xê-bun* để đuổi quỷ." ¹⁶ Những người khác, muốn gài bẫy Chúa, nên xin Ngài làm một dấu lạ trên trời.

¹⁷ Biết ý tưởng họ, Chúa giảng giải: "Một nước chia rẽ sẽ bị tiêu diệt, một gia đình phân ly phải tan nát. ¹⁸ Các ông nói Ta nhờ quyền năng của Sa-tan. Nếu nước của Bê-ên-xê-bun chia rẽ, làm sao nó còn tồn tại! ¹⁹ Nếu Ta nhờ quyền năng Bê-ên-xê-bun để đuổi quỷ, môn đệ các ông sẽ nhờ quyền năng nào? Chính họ sẽ xét xử các ông. ²⁰ Nhưng nếu Ta nhờ quyền năng của Đức Chúa Trời để đuổi quỷ thì Nước Đức Chúa Trời đã đến với các ông rồi. ²¹ Một người chủ cường

---

* **11:15** Nt Beelzeboul, một tên của Sa-tan

bạo vũ trang đầy đủ canh gác lâu đài mình để giữ cửa. ²² Nhưng khi có người mạnh hơn xông vào, hạ được người chủ độc ác, người ấy tước đoạt vũ khí của người chủ, và đem chia của cải cướp được.

²³ Ai không hợp tác với Ta là chống nghịch Ta, ai không quy tụ quanh Ta sẽ bị phân tán.

²⁴ Khi quý ra khỏi một người, liền đến vùng khô khan tìm nơi an nghỉ, nhưng không tìm được, quý tự nhủ: ‘Ta sẽ trở về với nạn nhân cũ.’ ²⁵ Lúc trở lại, thấy lòng người đã dọn dẹp sạch sẽ, ²⁶ quý liền rủ bầy quý khác độc ác hơn vào chiếm cứ tấm lòng này. Vậy người ấy lâm vào tình trạng bi thảm hơn trước.”

²⁷ Khi Chúa đang giảng dạy, một phụ nữ trong đám đông nói lớn: “Phước cho mẹ của Thầy—người đã sinh thành và dưỡng dục Thầy!”

²⁸ Chúa Giê-xu đáp: “Ai nghe và làm theo lời Đức Chúa Trời còn được phước hơn nữa.”

Dấu Lạ Giô-na

²⁹ Dân chúng tụ tập mỗi lúc một đông, Chúa Giê-xu tiếp tục giảng dạy: “Thế hệ này thật gian ác! Họ đòi xem dấu lạ, nhưng dấu lạ Giô-na cũng đủ rồi. ³⁰ Dấu lạ ấy chứng tỏ cho người Ni-ni-ve biết Đức Chúa Trời đã sai Giô-na, thì dấu lạ của Con Người sẽ minh chứng cho thế hệ này thấy Đức Chúa Trời đã sai Ta xuống đời.

³¹ Đến ngày phán xét, Nữ hoàng Sê-ba† sẽ đứng lên buộc tội thế hệ này, vì bà đến từ một nước xa xăm đến nghe lời lẽ khôn ngoan của

† 11:31 Nt Nữ hoàng Phương Nam

Vua Sa-lô-môn. Nhưng tại đây có Đấng cao trọng hơn Sa-lô-môn mà chẳng ai muốn nghe. ³² Đến ngày phán xét, người Ni-ni-ve cũng sẽ đứng lên buộc tội thế hệ này. Vì nghe Giô-na cảnh cáo, họ đã ăn năn lìa bỏ tội ác, quay về Đức Chúa Trời. Nhưng tại đây có Đấng cao trọng hơn Giô-na mà dân này không chịu ăn năn.”

Ánh Sáng

³³ “Không ai tắt đèn rồi đậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để mọi người trong nhà đều thấy ánh sáng.

³⁴ Mắt là ngọn đèn của thân thể. Nếu mắt các con sáng suốt, cả con người mới trong sạch.‡ Nhưng nếu mắt bị quáng lòa, cả con người sẽ tối tăm. ³⁵ Vậy phải thận trọng, đừng để ánh sáng trong các con thành tối tăm. ³⁶ Nếu cả con người các con sáng láng, không phần nào tối tăm, các con sẽ rực rỡ như ánh đèn thật sáng rọi vào các con.”

Chúa Lên Án Các Nhà Lãnh Đạo Tôn Giáo

³⁷ Chúa Giê-xu giảng dạy xong, một thầy Pha-ri-si mời Chúa ăn tối. Ngài đến nhà, ngồi vào bàn. ³⁸ Thầy Pha-ri-si rất ngạc nhiên thấy Chúa không rửa tay trước khi ăn theo tục lệ Do Thái. ³⁹ Chúa dạy: “Phái Pha-ri-si các ông chỉ lo rửa bề ngoài chén đĩa, nhưng trong lòng đầy tham nhũng, độc ác. ⁴⁰ Thật khờ dại! Đức Chúa Trời đã tạo ra bề ngoài, lẽ nào không dựng nên bề

---

‡ **11:34** Nt sáng láng

trong sao? ⁴¹ Cứ rộng lòng cứu trợ người nghèo, tất nhiên các ông sẽ được tinh sạch.

⁴² Khốn cho phái Pha-ri-si! Các ông dâng một phần mười bạc hà, cửu lý hương, và các thứ rau cỏ, nhưng lại bỏ quên công lý và tình yêu của Đức Chúa Trời. Dâng phần mười là đúng, nhưng không được bỏ những điều quan trọng kia.

⁴³ Khốn cho phái Pha-ri-si! Các ông ưa ngồi ghế danh dự trong hội đường, thích được người ta kính chào ngoài đường phố. ⁴⁴ Khốn cho các ông, vì các ông giống như nắm mồ hoang không dấu tích, người ta dẫm lên mà không biết.”

⁴⁵ Nghe Chúa quở trách, một thầy dạy luật thưa: “Thầy nói thế là sỉ nhục luôn cả giới chúng tôi nữa.”

⁴⁶ Chúa Giê-xu đáp: “Khốn cho giới dạy luật! Các ông đặt ra bao nhiêu luật lệ khắt khe buộc người khác vâng giữ, trong khi chính các ông không giữ một điều nào! ⁴⁷ Các ông xây mộ cho các nhà tiên tri bị tổ tiên các ông sát hại. ⁴⁸ Vậy các ông tán thưởng hành động của tổ tiên, họ giết các nhà tiên tri, còn các ông xây mộ. ⁴⁹ Vì thế, Đức Chúa Trời đã nói: ‘Ta sẽ sai các tiên tri và sứ đồ đến, nhưng họ sẽ xử tử người này, khùng bố người kia.’

⁵⁰ Thế hệ các ông phải chịu trách nhiệm về máu các tiên tri của Đức Chúa Trời đổ ra từ thuở sáng tạo trời đất đến nay, ⁵¹ từ máu A-bên cho đến máu Xa-cha-ri, người bị giết giữa bàn thờ và Đền Thờ. Phải, Ta xác nhận chắc chắn rằng thế hệ này phải lãnh trọn trách nhiệm.

⁵² Khốn cho giới dạy luật, vì các ông cố tình che lấp chân lý! Đã không tin, các ông còn ngăn cản, không cho người khác tìm hiểu chân lý.”

⁵³ Khi Chúa Giê-xu rời nơi đó, các thầy dạy luật và Pha-ri-si vô cùng giận dữ. ⁵⁴ Họ đặt nhiều câu hỏi hóc búa về mọi vấn đề, cố gài bẫy để có lý do bắt Ngài.

12

Cảnh Cáo Chống Sự Giả Hình

¹ Lúc ấy, dân chúng tụ họp mỗi lúc một đông, hàng nghìn người chen lấn dẫm lên nhau. Chúa Giê-xu quay lại các môn đệ và cảnh báo: “Phải đề phòng men của phái Pha-ri-si—hạng đạo đức giả! ² Chẳng có gì che giấu mãi, tất cả các điều bí mật đều sẽ công bố cho mọi người. ³ Chuyện các con nói ban đêm, người ta sẽ nghe giữa ban ngày. Những lời các con thì thầm trong phòng kín sẽ được loan báo nơi công cộng!

⁴ Các bạn hữu ta ơi, đừng sợ những người muốn giết các con; họ chỉ có thể giết thể xác, mà không giết được linh hồn. ⁵ Vậy các con phải sợ ai? Phải sợ Đức Chúa Trời, vì Ngài có quyền sinh sát và ném vào hỏa ngục. Phải, Ngài là Đấng phải sợ.

⁶ Năm con chim sẻ chỉ bán được vài xu, nhưng Đức Chúa Trời chẳng quên một con nào. ⁷ Ngài biết cả số tóc trên đầu các con nữa. Vậy đừng lo sợ, vì các con quý hơn chim sẻ.

⁸ Thật Ta cho các con biết, ai công khai xưng mình là môn đệ Ta, Con Người* cũng sẽ công nhận họ trước mặt các thiên sứ của Đức Chúa Trời. ⁹ Còn ai công khai chối bỏ Ta, Ta cũng sẽ chối bỏ họ trước mặt các thiên sứ của Đức Chúa Trời. ¹⁰ Ai xúc phạm đến Con Người còn có thể được tha thứ, nhưng ai xúc phạm đến Chúa Thánh Linh sẽ chẳng bao giờ được tha đâu.

¹¹ Khi các con bị đem ra xét xử trong hội đường, trước mặt các nhà lãnh đạo và cầm quyền, đừng lo phải nói những gì, ¹² vì đúng lúc đó, Chúa Thánh Linh sẽ dạy các con những lời phải nói.”

Ấn Dụ Người Giàu Dại Dột

¹³ Trong đám đông có người lên tiếng: “Thưa Thầy, xin bảo anh tôi chia gia tài cho tôi.”

¹⁴ Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Ai cử Ta làm phán quan, phân chia gia tài cho các người?” Rồi Ngài phán: ¹⁵ “Phải đề phòng, đừng để lòng tham lam lôi cuốn. Vì đời sống con người không cốt ở chỗ giàu có dư dật đâu.”

¹⁶ Và Chúa kể câu chuyện: “Người giàu kia trúng mùa, thu hoạch hoa lợi dư dật. ¹⁷ Kho lúa quá đầy, không còn chỗ chứa thêm, ông phải suy tính mãi. ¹⁸ Cuối cùng, ông quyết định: ‘Được rồi, ta sẽ phá nhà kho cũ, xây kho mới lớn hơn. Như thế, sẽ có đủ chỗ chứa tất cả lúa, và hoa lợi. ¹⁹ Xong xuôi, ta sẽ tự nhủ: Cửa cải này có thể tiêu dùng hàng chục năm. Thôi, ta hãy nghỉ ngơi,

---

* **12:8** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

ăn uống vui chơi!’²⁰ Nhưng Đức Chúa Trời bảo: ‘Người thật dại dột! Tối nay người qua đời, của cải dành dụm đó để cho ai?’²¹ “Người nào lo làm giàu dưới trần gian nhưng nghèo nàn trong mối liên hệ với Đức Chúa Trời cũng dại dột như thế.”

Lời Dạy về Tiền Bạc và Của Cải

²² Chúa Giê-xu dạy các môn đệ: “Đừng lo âu về vấn đề đủ thức ăn để ăn hay đủ quần áo để mặc.²³ Vì đời sống quý hơn thức ăn, thân thể quý hơn quần áo.²⁴ Hãy xem loài quạ. Chúng chẳng gieo, chẳng gặt, cũng chẳng có vựa lẫm lương thực, thế mà chúng vẫn sống, vì được Đức Chúa Trời nuôi. Các con còn quý hơn loài chim biết bao!²⁵ Trong các con, có ai lo âu mà kéo dài đời mình thêm được một giờ không?²⁶ Việc nhỏ nhặt đó còn không làm nổi, tại sao các con phải lo âu những việc lớn?

²⁷ Hãy xem hoa huệ. Chúng chẳng làm việc nặng nhọc, cũng chẳng se tơ kéo chỉ, thế mà giàu có sang trọng như Sa-lô-môn cũng không được mặc áo đẹp bằng loài hoa đó.²⁸ Cỏ hoa ngoài đồng là loài sớm nở tối tàn mà Đức Chúa Trời còn cho mặc đẹp như thế, lẽ nào Ngài không cung cấp y phục cho các con đầy đủ sao? Tại sao các con yếu đức tin đến thế?

²⁹ Cũng đừng bận tâm lo nghĩ về cơm ăn áo mặc,³⁰ là những điều dân ngoại đạo mãi lo tìm kiếm, vì Cha các con thừa biết nhu cầu của các con.³¹ Trái lại, phải tìm kiếm Nước của Đức

Chúa Trời, Ngài sẽ cung cấp đầy đủ mọi nhu cầu cho các con.

³² Bầy chiên bé nhỏ của Ta, đừng lo sợ, vì Cha các con rất vui lòng ban Nước Trời cho các con.

³³ Các con hãy bán tài sản cứu trợ người nghèo. Hãy sắm cho mình túi không hư, tích trữ tài sản không hao mòn trên trời. Vì trên đó không bị trộm cắp, cũng không có mối mọt làm hư hại.

³⁴ Của cải các con để đâu, lòng các con sẽ bị thu hút vào đó.”

Sẵn Sàng Chờ Đón Chúa

³⁵ “Phải mặc áo sẵn sàng phục vụ và thấp đèn lên, ³⁶ như đây tớ chờ đợi chủ dự tiệc cưới về, khi chủ về đến và gõ cửa, lập tức mở cửa cho chủ. ³⁷ Đây tớ sẽ được khen thưởng nếu chủ trở về thấy sẵn sàng chờ đợi. Chắc chắn chủ sẽ cho ngồi vào bàn, thắt lưng dọn ăn cho họ. ³⁸ Dù lúc chiều tối hay nửa đêm hoặc trước rạng đông, chủ về nhà thấy họ sẵn sàng, chủ sẽ khen thưởng.

³⁹ Hãy nhớ điều này: Nếu chủ nhà biết trước giờ bọn gian phi đến, hẳn sẽ không bị mất trộm.

⁴⁰ Vậy các con phải sẵn sàng, vì Con Người sẽ đến vào giờ các con không ngờ.”

⁴¹ Phi-e-rơ thưa: “Những lời này, Chúa dạy riêng anh chị em chúng con, hay chung cho mọi người?”

⁴² Chúa đáp: “Người quản gia trung thành khôn ngoan là người được chủ ủy thác coi sóc người nhà và phân phát thực phẩm cho họ đúng giờ. ⁴³ Nếu chủ trở về và thấy quản gia làm đúng

như vậy, người ấy sẽ được thưởng. ⁴⁴ Ta quả quyết với các con, chủ sẽ cho cai quản tất cả tài sản mình. ⁴⁵ Nhưng nếu quản gia tự nhủ: ‘Chủ ta còn lâu mới về,’ rồi hành hạ đầy tớ nam nữ, ăn uống say sưa. ⁴⁶ Chủ sẽ trở về trong giờ nó không ngờ! Nó sẽ bị hình phạt nặng nề, và chịu chung số phận với bọn bất trung.

⁴⁷ Bị phạt nặng như thế, vì nó đã biết ý chủ nhưng không làm, cũng chẳng chuẩn bị sẵn sàng. ⁴⁸ Nhưng người nào không biết mà phạm lỗi, sẽ bị hình phạt nhẹ hơn. Ai được giao cho nhiều, sẽ bị đòi hỏi nhiều, vì trách nhiệm nặng nề hơn.”

Chúa Giê-xu Gây Chia Rẽ

⁴⁹ “Ta đến để đem lửa xuống trần gian. Ta mong muốn đám lửa bắt đầu bốc cháy. ⁵⁰ Có một lễ báp-tem của sự thống khổ đang chờ đợi Ta, Ta đau xót biết bao cho đến khi chịu xong lễ báp-tem đó! ⁵¹ Đừng tưởng Ta đến để đem hòa bình cho thế giới. Không, Ta đến để chia loài người làm hai! ⁵² Từ đây, một nhà có năm người sẽ chia rẽ chống đối nhau, hai chống ba, và ba chống hai.

⁵³ ‘Cha sẽ chia rẽ với con trai
và con trai chống nghịch với cha;
mẹ nghịch cùng con gái
và con gái chống nghịch với mẹ;
mẹ chồng nghịch cùng con dâu
và con dâu chống nghịch với mẹ chồng.’†”

---

† 12:53 Mi 7:6

⁵⁴ Chúa Giê-xu quay sang dân chúng và phán: “Khi thấy mây tụ lại phương Tây, anh chị em nói trời sắp mưa, và trời mưa thật. ⁵⁵ Khi gió Nam thổi, anh chị em đoán trời oi bức, quả đúng như thế. ⁵⁶ Hạng đạo đức giả! Anh chị em rất thạo xem dấu hiệu trên trời dưới đất, nhưng sao không tìm hiểu dấu hiệu thời đại? ⁵⁷ Sao không biết tự xét thế nào là đúng? ⁵⁸ Nếu có việc tranh tụng, nên cố gắng điều đình với đối phương trước khi quá muộn. Nếu không, họ sẽ đưa anh chị em ra tòa, anh chị em sẽ bị tống giam, ⁵⁹ và ngồi tù cho đến khi trả xong đồng nợ cuối cùng.”

13

Kêu Gọi Ăn Năn

¹ Lúc ấy, có người thuật cho Chúa Giê-xu chuyện Phi-lát giết mấy người Ga-li-lê, khi họ đang dâng sinh tế tại Đền Thờ. ² Chúa Giê-xu hỏi: “Anh chị em tưởng mấy người đó bị giết vì phạm tội nặng hơn những người Ga-li-lê khác sao? ³ Không đâu! Chính anh chị em cũng bị hư vong nếu không ăn năn tội lỗi, quay về với Đức Chúa Trời. ⁴ Còn mười tám người bị tháp Si-lô sập xuống đè chết, có phải vì họ nhiều tội nhất trong thành Giê-ru-sa-lem không? ⁵ Không đâu! Anh chị em cũng sẽ bị hư vong nếu không chịu ăn năn.”

Ẩn Dụ về Cây Vả Không Trái

⁶ Rồi Chúa kể ẩn dụ này: “Người kia trồng cây vả trong vườn, thường ra xem có trái không, nhưng chẳng thấy. ⁷ Ông bảo người làm vườn: ‘Ba năm nay tôi đến hái trái mà không thấy. Anh đốn nó đi, để làm gì choán đất.’

⁸ Người làm vườn thưa: ‘Xin chủ hoãn cho nó một năm nữa. Tôi sẽ chăm sóc, bón phân thật nhiều. ⁹ Nếu không kết quả, khi ấy ông hãy đốn.’ ”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Bệnh trong Ngày Sa-bát

¹⁰ Một ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu đang giảng dạy trong hội đường, ¹¹ Ngài thấy một phụ nữ tàn tật bởi tà linh, lưng bị cong đã mười tám năm, không đứng thẳng lên được. ¹² Chúa gọi bà lại, bảo: “Bà được giải thoát khỏi bệnh tật rồi!” ¹³ Chúa đặt tay trên bà, lập tức bà đứng thẳng lên, vui mừng ca ngợi Đức Chúa Trời!

¹⁴ Viên quản lý hội đường tức giận, vì Chúa Giê-xu chữa bệnh vào ngày Sa-bát. Ông nói với dân chúng: “Mỗi tuần có sáu ngày làm việc, anh chị em muốn xin chữa bệnh cứ đến những ngày ấy, chứ đừng đến ngày Sa-bát.”

¹⁵ Nhưng Chúa đáp: “Ông chỉ đạo đức giả! Vào ngày Sa-bát, các ông không thả bò lừa ra khỏi chuồng cho chúng đi uống nước sao? ¹⁶ Người phụ nữ này, con gái Áp-ra-ham bị Satan trói buộc đã mười tám năm, sao không thể giải thoát cho bà vào ngày Sa-bát?”

17 Nghe Chúa quở trách, bọn thù nghịch lấy làm xấu hổ, còn dân chúng vui mừng vì những việc diệu kỳ Ngài đã làm.

Ẩn Dụ về Hạt Cải

18 Chúa Giê-xu giảng dạy: “Nước của Đức Chúa Trời được ví như điều gì? Chúng ta nên dùng hình ảnh nào để so sánh với Nước của Đức Chúa Trời? 19 Nước của Đức Chúa Trời giống như hạt cải gieo ngoài vườn. Nó mọc lên thành cây lớn, chim chóc có thể đến làm tổ trên cành.”

Ẩn Dụ về Men

20 Chúa hỏi: “Nước của Đức Chúa Trời được ví như điều gì? 21 Nước của Đức Chúa Trời giống như men mà một phụ nữ lấy trộn vào bột, nhồi cho đến lúc đông bột dậy lên.”

Cửa Hẹp

22 Tiếp tục cuộc hành trình lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đi qua các thành phố, làng mạc, dạy dỗ dân chúng. 23 Có người hỏi: “Thưa Chúa, chỉ ít người được cứu thôi sao?”

Chúa đáp: 24 “Phải gắng sức đi cửa hẹp vào Nước của Đức Chúa Trời, vì có nhiều người cố gắng, nhưng không vào được. 25 Khi chủ đã khóa cửa, nếu anh chị em đứng ngoài gõ và năn nỉ: ‘Thưa chủ, xin mở cho chúng tôi!’ Chủ sẽ trả lời: ‘Ta không bao giờ biết các ngươi và các người đến từ đâu.’ 26 Anh chị em sẽ phân trần: ‘Chúng tôi từng ăn chung với chủ, và chủ từng dạy dỗ trong thành chúng tôi.’ 27 Nhưng chủ sẽ

đáp: ‘Ta không biết các người. Quân gian ác, hãy lui đi.’

²⁸ Anh chị em sẽ khóc lóc nghiêng rặng khi nhìn thấy Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp, và tất cả nhà tiên tri đều ở trong Nước của Đức Chúa Trời, còn các người bị quăng ra ngoài. ²⁹ Người từ bốn phương sẽ đến dự tiệc trong Nước của Đức Chúa Trời. ³⁰ Chú ý điều này: Những người dường như kém quan trọng bây giờ sẽ trở nên cao trọng, và những người bây giờ cao trọng lúc ấy sẽ kém quan trọng.”

Chúa Giê-xu Quở Trách Giê-ru-sa-lem

³¹ Ngay lúc đó, mấy thầy Pha-ri-si đến báo tin: “Vua Hê-rốt đang tìm giết Thầy, xin Thầy lánh đi nơi khác!”

³² Chúa Giê-xu đáp: “Các ông nói cho tên cáo đó biết, ngày nay, ngày mai Ta vẫn còn đuổi quỷ và chữa bệnh cho dân chúng, đến ngày thứ ba Ta mới hoàn tất mục đích của Ta. ³³ Phải, hôm nay, ngày mai, và ngày kia Ta vẫn tiếp tục hành trình. Vì tiên tri của Đức Chúa Trời không thể chết nơi nào khác hơn Giê-ru-sa-lem!

³⁴ Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, thành đã giết các nhà tiên tri, ném đá sát hại sứ giả của Đức Chúa Trời! Đã bao lần Ta muốn tập họp người như gà mẹ túc con về ấp ủ dưới cánh, nhưng chẳng ai nghe. ³⁵ Vậy, nhà của người sẽ bị bỏ hoang. Ta cho người biết, người sẽ không còn thấy Ta nữa, cho đến ngày người nói: ‘Phước cho Đấng nhân danh Chúa Hằng Hữu mà đến!’*”

---

* 13:35 Thi 118:26

14

Chúa Giê-xu Chữa Lành Bệnh trong Ngày Sa-bát

¹ Một ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu dự tiệc tại nhà một lãnh đạo Pha-ri-si, còn dân chúng theo dõi Ngài rất kỹ. ² Trước mặt Ngài có người bị bệnh phù. ³ Chúa Giê-xu hỏi những người Pha-ri-si và thầy dạy luật: “Chữa bệnh vào ngày Sa-bát có hợp pháp không?” ⁴ Nhưng họ không trả lời. Chúa Giê-xu sờ người bệnh và chữa lành rồi cho về. ⁵ Chúa hỏi các thầy dạy luật và Pha-ri-si: “Trong ngày Sa-bát, nếu bò lừa của các người chẳng may té xuống hố, các người không kéo nó lên sao.” ⁶ Họ không trả lời được.

Chúa Giê-xu Dạy về Sự Khiêm tốn

⁷ Chúa Giê-xu để ý thấy nhiều người khách được mời ăn, muốn ngồi chỗ danh dự đầu bàn, nên Ngài khuyên: ⁸ “Khi được mời dự tiệc cưới, các ông đừng ngồi chỗ danh dự. Vì nếu có người quan trọng hơn các ông cũng được mời, ⁹ chủ sẽ đưa họ đến và bảo các ông nhường chỗ. Lúc ấy các ông sẽ hổ thẹn xuống ngồi tận cuối bàn!

¹⁰ Vậy các ông nên chọn chỗ thấp nhất, chủ nhà trông thấy sẽ mời lên chỗ tốt hơn. Các ông sẽ được vinh dự trước mặt quan khách. ¹¹ Vì ai tự đề cao sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình sẽ được nâng cao.”

¹² Chúa quay sang chủ tiệc: “Khi đãi tiệc, đừng mời bạn hữu, anh chị em, bà con, hay láng giềng giàu có, vì họ sẽ mời người để đáp lễ. ¹³ Trái

lại, nên mời người nghèo khổ, tàn tật, đui què.
14 Đến kỳ người công chính sống lại, Đức Chúa Trời sẽ ban thưởng, vì ông đã mời những người không thể mời lại mình.”

Ấn Dụ về Tiệc Lớn

15 Nghe Chúa Giê-xu dạy, một thực khách lên tiếng: “Phước cho người được dự tiệc trong Nước của Đức Chúa Trời!”

16 Chúa Giê-xu liền kể chuyện này: “Người kia mở tiệc lớn, mời rất nhiều người. 17 Đến giờ, ông sai đầy tớ đi báo cho tân khách: ‘Tiệc đã dọn, xin mời đến dự.’ 18 Nhưng mọi người đều kiếm cớ khước từ. Người này trả lời: ‘Tôi mới mua đám ruộng, phải đi xem, xin cho tôi cáo từ.’ 19 Người kia nêu lý do: ‘Tôi vừa mua năm đôi bò, sắp đem cày thửa, xin cho tôi kiếu.’ 20 Người khác thoái thác: ‘Tôi mới cưới vợ, không đến được.’

21 Đầy tớ trở về phúc trình mọi việc. Chủ tức giận nói: ‘Hãy đi mau ra các đường lớn, ngõ hẻm trong thành phố, và mời về những người nghèo đói, tàn tật, khiếm thị, và khuyết tật.’ 22 Tuy nhiên, bàn tiệc vẫn còn nhiều chỗ trống. 23 Chủ lại bảo đầy tớ: ‘Vào các con đường nhỏ trong làng, gặp ai mời nấy, đưa về cho đầy nhà. 24 Vì những người ta mời trước đây sẽ không được nếm một chút gì trên bàn tiệc của ta.’ ”

Giá Phải Trả Để Được Làm Môn Đệ Chúa

25 Dân chúng theo Chúa Giê-xu thật đông đảo. Ngài quay lại giảng giải: 26 “Ai theo Ta mà không yêu Ta hơn cha mẹ, vợ con, anh em, chị em, và

hơn cả tính mạng mình, thì không thể làm môn đệ Ta. ²⁷ Ai không vác cây thập tự mình theo Ta cũng không thể làm môn đệ Ta.

²⁸ Vậy anh chị em phải suy nghĩ kỹ! Có ai trước khi xây nhà mà không tính toán mọi phí tổn, liệu mình có đủ sức làm cho xong? ²⁹ Nếu không, mới đặt nền đã ngưng vì hết tiền, sẽ bị mọi người chê cười: ³⁰ 'Người này xây cất nửa chừng đã bỏ cuộc vì không đủ khả năng.'

³¹ Có vua nào trước khi ra trận mà không bàn tính cẩn thận, với 10.000 quân trong tay, liệu có thể chống lại 20.000 địch quân đang tiến đánh mình không? ³² Nếu không thể, vua phải sai sứ giả cầu hòa khi địch quân còn ở xa. ³³ Cũng vậy, nếu anh chị em không bỏ hết mọi điều mình có, anh chị em không thể làm môn đệ Ta.

³⁴ Muối là vật hữu ích. Nhưng nếu muối mất mặn, làm sao lấy lại vị mặn được nữa? ³⁵ Muối ấy chẳng dùng làm gì được, dù làm phân bón cũng không, đành phải vứt bỏ đi. Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe!"

15

Ấn Dụ về Chiên Thất Lạc

¹ Những người thu thuế và người bị xã hội coi là tội lỗi thường đến nghe Chúa Giê-xu giảng dạy, ² nên các thầy Pha-ri-si và thầy dạy luật phàn nàn Chúa hay giao du, ăn uống với hạng người tội lỗi xấu xa!

³ Vì thế, Chúa Giê-xu kể câu chuyện này:
⁴ “Trong các ông có ai nuôi một trăm con chiên, nếu một con thất lạc, người ấy không bỏ chín mươi chín con kia trong đồng hoang, lặn lội đi tìm cho ra con chiên lạc hay sao? ⁵ Khi tìm được, người ấy vui mừng vác nó lên vai về nhà, ⁶ mời bạn hữu láng giềng đến, hớn hỏ nói: ‘Hãy chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được con chiên thất lạc!’ ⁷ Cũng thế, thiên đàng sẽ vui mừng vì một tội nhân ăn năn quay về Đức Chúa Trời, hơn là chín mươi chín người công chính không cần ăn năn!”

Ấn Dụ về Đồng Bạc Mất

⁸ “Bà kia có mười đồng bạc quý, nhờ đánh mất một đồng, lẽ nào bà không thắp đèn, quét nhà, kiếm cho ra đồng bạc hay sao? ⁹ Khi tìm được, bà gọi bạn hữu láng giềng đến, mừng rỡ nói: ‘Hãy chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được đồng bạc bị mất.’ ¹⁰ Cũng thế, các thiên sứ của Đức Chúa Trời sẽ vui mừng khi một tội nhân ăn năn.”

Ấn Dụ về Đứa Con Lạc Mất

¹¹ Chúa Giê-xu kể tiếp: “Người kia có hai con trai. ¹² Người con thứ nói với cha: ‘Xin cha chia cho con phần gia tài thuộc về con trước khi cha chết.’ Vậy, người cha bằng lòng, chia gia tài cho con.

¹³ Ít ngày sau, cậu thu hết của cải mình, lên đường đến xứ xa lạ, ở đó chỉ ăn chơi, phung phí hết tiền bạc. ¹⁴ Cậu vừa sạch túi, xứ ấy bị nạn đói lớn. Quá túng quẫn, ¹⁵ cậu phải đi làm công cho người bản xứ. Họ sai cậu ra đồng chăn heo.

16 Bụng đói cồn cào, cậu muốn ăn vỏ đậu heo ăn, nhưng chẳng ai cho.

17 Cuối cùng, cậu cũng tỉnh ngộ, nghĩ thầm: ‘Ở nhà cha ta, biết bao đây tở đều có thức ăn dư dật, mà ta ở đây sắp chết đói. 18 Ta phải trở về và thưa với cha: “Con thật có tội với Trời và với cha, 19 không đáng làm con của cha nữa. Xin cha nhận con làm đầy tớ cho cha!”’

20 Cậu liền đứng dậy trở về nhà cha. Khi cậu còn ở từ xa, cha vừa trông thấy, động lòng thương xót, vội chạy ra ôm chầm lấy con mà hôn. 21 Cậu thưa với cha: ‘Con thật có tội với Trời và với cha, không đáng làm con của cha nữa.’

22 Nhưng người cha ngắt lời, bảo đầy tớ: ‘Mau lên! Lấy áo tốt nhất mặc cho cậu, đeo nhẫn vào tay, mang giày vào chân. 23 Hãy bắt bò con béo làm thịt để chúng ta ăn mừng! 24 Vì con ta đã chết mà bây giờ lại sống, đã lạc mất mà bây giờ lại tìm được.’ Và tiệc mừng bắt đầu.

25 Lúc ấy, người con cả đang làm việc ngoài đồng. Về gần đến nhà, nghe tiếng đàn nhạc và nhảy múa, 26 cậu gọi một đầy tớ đến hỏi lý do. 27 Đầy tớ báo: ‘Em cậu mới về, bình an khỏe mạnh, cha cậu vui mừng cho giết bò con béo mở tiệc liên hoan.’

28 Người con cả tức giận không chịu vào nhà, người cha phải ra năn nỉ, 29 nhưng cậu nói: ‘Bao nhiêu năm con làm việc cực nhọc, chưa hề dám trái lệnh cha. Thế mà cha chẳng cho một con dê con để đãi bạn hữu. 30 Còn con trai này của cha

đã tiêu sạch tiền của cha với bọn đĩm đĩ rồi trở về, cha lại làm thịt bò con béo ăn mừng!’

³¹ Người cha đáp: ‘Con ơi, con luôn luôn ở cạnh cha, tất cả tài sản của cha là của con. ³² Nhưng chúng ta nên mở tiệc ăn mừng, vì em con đã chết bây giờ lại sống! Em con đã lạc mất mà bây giờ lại tìm được!’ ”

16

Án Dụ về Quản Gia Khôn Khéo

¹ Chúa Giê-xu kể cho các môn đệ câu chuyện này: “Người nhà giàu kia mướn một viên quản gia. Sau có người tố cáo quản gia phung phí tiền của chủ. ² Chủ liền gọi quản gia đến bảo: ‘Anh làm gì tôi biết hết! Vậy phải lo kết toán sổ sách, vì anh bị sa thải.’

³ Quản gia nghĩ thầm: ‘Phải làm gì đây? Chủ đuổi ta rồi? Ta không đủ sức cuốc đất. Còn đi ăn mày? Thật xấu hổ! ⁴ Được rồi, ta đã có cách! Rồi đây khi rời khỏi chỗ này, sẽ không thiếu người tiếp ta vào nhà!’

⁵ Anh lần lượt gọi những người mắc nợ của chủ mình đến. Anh hỏi người thứ nhất: ‘Ông thiếu chủ tôi bao nhiêu?’ ⁶ Đáp: ‘Một trăm thùng* dầu ô-liu!’ Quản gia bảo: ‘Tôi trả giấy nợ lại đây. Viết ngay giấy khác: Nợ năm chục.’

⁷ Anh hỏi người kế tiếp: ‘Ông nợ chủ của tôi bao nhiêu?’ Đáp: ‘Một nghìn giạ lúa.’† Anh giục:

* **16:6** Nt bát (theo Greek), 1 bát khoảng 30 lít † **16:7** Nt 100 Korous; bằng 1.000 bushels khoảng 35.000 lít

‘Giấy nợ đây, cầm lấy! Viết ngay giấy khác: Tám trăm giạ.’

⁸ Chủ phải khen quản gia bất lương đã hành động khôn khéo! Vì người thế gian vẫn xử sự khôn lanh hơn con cái sự sáng. ⁹ Ta khuyên các con phải biết dùng của cải trần gian kết bạn, để khi tiền của hết, các con được tiếp vào nhà đời đời.

¹⁰ Ai trung thành trong việc nhỏ cũng sẽ trung thành trong việc lớn. Ai bất chính trong việc nhỏ cũng sẽ bất chính trong việc lớn. ¹¹ Nếu các con không trung tín về của cải trần gian, còn ai đem của cải đời đời giao cho các con? ¹² Nếu các con gian lận của cải người khác, còn ai cho các con bảo vật làm của riêng?

¹³ Không ai có thể làm tôi hai chủ, vì sẽ ghét chủ này yêu chủ kia, trọng chủ này, khinh chủ khác. Các con không thể phụng sự cả Đức Chúa Trời lẫn Tiền Tài.”

¹⁴ Các thầy Pha-ri-si vốn tham tiền nghe Chúa dạy liền chế giễu Ngài. ¹⁵ Chúa nói với họ: “Trước mặt người ta, các ông làm ra vẻ đạo đức, nhưng Đức Chúa Trời biết rõ lòng dạ các ông. Các ông được người ta tôn trọng nhưng đối với Đức Chúa Trời, các ông thật ghê tởm. ¹⁶ Luật pháp Môi-se và các sách tiên tri được ban bố cho đến thời Giăng. Từ đó Phúc Âm được truyền giảng, mọi người hăng hái chen nhau vào Nước của Đức Chúa Trời. ¹⁷ Tuy nhiên, dù trời đất tiêu tan, không một chi tiết nào trong luật pháp bị mất hiệu lực. ¹⁸ Thí dụ, một người ly dị vợ,

rồi cưới vợ khác là phạm tội ngoại tình, còn ai cưới đàn bà bị chồng ly dị cũng phạm tội ngoại tình.”

Ấn Dụ về Người Giàu và La-xa-rơ

¹⁹ Chúa Giê-xu phán: “Có một người giàu hằng ngày sống xa hoa trên nhung lụa. ²⁰ Trước cổng nhà, một người nghèo tên La-xa-rơ mình đầy ghẻ lở đến nằm. ²¹ La-xa-rơ ước ao được những thức ăn rơi rớt từ trên bàn người giàu. Nhưng chỉ có vài con chó đến liếm ghẻ lở cho người.

²² Rồi người nghèo chết, được thiên sứ đem đặt vào lòng Áp-ra-ham.‡ Người giàu cũng chết, người ta đem chôn, ²³ linh hồn ông đến chỗ của những người chết chịu khổ hình. Tại đó, người giàu nhìn lên, thấy Áp-ra-ham ở nơi xa với La-xa-rơ.

²⁴ Người giàu kêu xin: ‘Lạy tổ Áp-ra-ham, xin thương xót con. Xin sai La-xa-rơ nhúng đầu ngón tay vào nước, đến đây nhỏ vào lưỡi con cho mát, vì con bị đốt trong lò lửa này, đau đớn quá!’

²⁵ Nhưng Áp-ra-ham đáp: ‘Con không nhớ con đã ích kỷ hưởng thụ suốt đời sao? Còn La-xa-rơ phải khổ sở. Bây giờ, La-xa-rơ được an ủi tại đây, còn con phải chịu đau khổ. ²⁶ Hơn nữa, giữa chúng ta có một vực thẳm ngăn cách, ai muốn từ đây qua đó, hay từ đó qua đây đều không được.’

²⁷ Người giàu thưa: ‘Vậy, xin tổ Áp-ra-ham làm ơn sai La-xa-rơ đến nhà cha con. ²⁸ Vì con có

‡ **16:22** Ctd nơi an nghỉ của người công chính

năm anh em, con muốn anh ấy cảnh cáo họ để khi chết họ khỏi phải xuống nơi khổ hình này.’

²⁹ Áp-ra-ham đáp: ‘Đã có Môi-se và các tiên tri cảnh cáo họ. Anh em còn có thể đọc những điều họ viết.’

³⁰ Người giàu nài nỉ: ‘Thưa tổ Áp-ra-ham, không được đâu! Nếu có người chết sống lại cảnh cáo, họ mới ăn năn tội của họ và quay lại với Đức Chúa Trời.’

³¹ Nhưng Áp-ra-ham nói: ‘Nếu không tin lời Môi-se và các tiên tri, dù có người chết sống lại, họ cũng chẳng tin đâu.’ ”

17

Dạy về Sự Tha Thứ và Đức Tin

¹ Một hôm, Chúa Giê-xu dạy các môn đệ: “Cạm bẫy tội lỗi không thể nào không có, nhưng khôn cho ai gài bẫy cho người khác phạm tội. ² Ai xui các em bé này phạm tội, thì thà buộc cối đá vào cổ người ấy ném xuống biển còn hơn. ³ Các con phải thận trọng!

Nếu anh chị em con có lỗi, hãy khiển trách; khi họ ăn năn, phải tha thứ. ⁴ Dù người ấy có lỗi với con đến bảy lần trong một ngày, mỗi lần đều đến xin lỗi, con cũng phải tha thứ.”

⁵ Các sứ đồ thưa với Chúa: “Xin Chúa cho chúng con có lòng tin vững mạnh!”

⁶ Chúa đáp: “Nếu đức tin bằng hạt cải, các con có thể bảo cây dâu: ‘Hãy tự bứng lên và trồng xuống biển’ nó sẽ tuân lệnh ngay!

⁷ Một người đầy tớ đi cày hay đi chăn về, không lẽ người chủ nói: ‘Hãy đến và ăn với ta?’
⁸ Không, chủ nói: ‘Hãy chuẩn bị dọn ăn cho ta, phục vụ trong khi ta ăn, rồi người ăn sau.’⁹ Chủ không cần phải cảm ơn, vì đó là bổn phận đầy tớ.
¹⁰ Cũng thế, khi các con vâng lời Ta, làm xong những việc Đức Chúa Trời, các con hãy nói: ‘Chúng con là đầy tớ vô dụng chỉ làm theo bổn phận của chúng con.’ ”

Mười Người Phong Hủ

¹¹ Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đến ranh giới xứ Ga-li-lê và xứ Sa-ma-ri.¹² Lúc Ngài sắp vào một làng kia, mười người phong hủ đứng từ xa,¹³ kêu lớn: “Lạy Giê-xu, xin thương xót chúng con!”

¹⁴ Khi thấy họ, Chúa phán: “Cứ đến trình diện với thầy tế lễ.”* Họ vừa lên đường, bệnh phong hủ liền sạch và biến mất.

¹⁵ Một người thấy mình được lành, quay lại mừng rỡ: “Tạ ơn Đức Chúa Trời, con lành bệnh rồi!”¹⁶ Anh cúi sấp mặt xuống đất nơi chân Chúa Giê-xu, tạ ơn Ngài. Người này là người Sa-ma-ri.

¹⁷ Chúa Giê-xu hỏi: “Có phải Ta chữa lành mười người? Vậy, còn chín người kia đâu?”¹⁸ Chỉ có người nước ngoài này trở lại tạ ơn Đức Chúa Trời sao?”¹⁹ Rồi Chúa Giê-xu phán với người ấy: “Con đứng dậy và lên đường! Đức tin con đã chữa cho con lành.”†

* **17:14** Xem Lê 14:2-32 † **17:19** Nt đức tin đã cứu con

Nước Trời Thể Hiện

²⁰ Một hôm, các thầy Pha-ri-si hỏi Chúa Giê-xu: “Khi nào Nước của Đức Chúa Trời mới thể hiện?”

Chúa Giê-xu đáp: “Nước của Đức Chúa Trời không thể hiện trong thế giới hữu hình này! ²¹ Người ta không thể nói Nước của Đức Chúa Trời ở miền này hay xứ kia, vì Nước của Đức Chúa Trời ở trong lòng người.”

²² Sau đó, Chúa nói với các môn đệ: “Sẽ có lúc các con mong mỗi được thấy ngày của Con Người[‡] trở lại, nhưng chẳng thấy. ²³ Các con sẽ nghe người ta nói: ‘Kìa, Con Người ở nơi này,’ hay ‘Ngài nơi kia,’ đừng theo họ. ²⁴ Vì Con Người sẽ trở lại như chớp nhoáng xuất hiện khắp vòm trời trong nháy mắt, bất cứ nơi nào cũng thấy Con Người. ²⁵ Nhưng trước hết Con Người phải chịu thống khổ, bị thế hệ này chối bỏ.

²⁶ Ngày Con Người trở lại, thế giới vẫn giống như thời Nô-ê. ²⁷ Trong những ngày đó, người ta vẫn hưởng thụ—cưới gả, tiệc tùng cho đến khi Nô-ê vào tàu, rồi nước lụt tràn ngập tiêu diệt mọi người.

²⁸ Và thế gian sẽ giống như thời của Lót. Người ta vẫn làm những việc thường ngày của họ—ăn uống, mua bán, trồng tía, và xây cất— ²⁹ cho đến ngày Lót ra khỏi thành Sô-đôm. Lửa và diêm sinh từ trời trút xuống hủy diệt tất cả dân thành ấy. ³⁰ Phải, ngày Con Người trở lại cũng sẽ như thế. ³¹ Ngày ấy, ai đang đứng ngoài hiên, đừng

---

[‡] **17:22** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

vào nhà góp nhặt của cải. Ai ở ngoài đồng, đừng trở về nhà. ³² Phải nhớ bài học của vợ Lót! ³³ Ai giữ sự sống, sẽ bị mất, nếu ai mất sự sống, thì sẽ được lại. ³⁴ Đêm đó, hai người ngủ chung một giường; một người được rước đi, người kia bị bỏ lại. ³⁵ Hai người phụ nữ đang xay lúa chung một cối xay; một người được rước đi, người kia bị bỏ lại. ³⁶ Hai người đang làm ruộng ngoài đồng; một người được rước đi, người kia bị bỏ lại.” §

³⁷ Các môn đệ hỏi: “Thưa Chúa, việc đó sẽ xảy ra tại đâu?”

Chúa Giê-xu đáp: “Xác chết nằm đâu, chim kên kên tụ họp ở đó.”

18

Ấn Dụ về Sự Kiên Trì của Quả Phụ

¹ Chúa Giê-xu kể câu chuyện dạy các môn đệ phải bền lòng cầu nguyện, không bao giờ mỏi mệt: ² “Tại thành phố kia có một phán quan không kính sợ Đức Chúa Trời, cũng chẳng vị nể ai. ³ Trong thành phố ấy có một quả phụ đến xin phán quan xét xử và nói: ‘Xin xét công minh cho tôi để chống lại kẻ thù tôi.’ ⁴ Vị phán quan chẳng quan tâm, tuy thế, về sau ông tự nhủ: ‘Dù ta không kính sợ Đức Chúa Trời, cũng chẳng vị nể ai, ⁵ nhưng chị này làm phiền ta quá, ta phải xét xử công bằng để chị khỏi đến quấy rầy, làm nhức đầu ta!’ ”

---

§ 17:36 Vài bản không có câu 36

⁶ Chúa dạy tiếp: “Các con có nghe lời phán quan bất công ấy nói không? ⁷ Lẽ nào Đức Chúa Trời lại không xem xét bên vực những đứa con yêu ngày đêm kêu xin Ngài mà lại chậm đến giải cứu họ sao? ⁸ Chắc chắn Ngài sẽ vội vàng xét xử công minh cho họ. Nhưng khi Con Người trở lại, sẽ còn có đức tin trên mặt đất không?”

Ấn Dụ về Thầy Pha-ri-si và Người Thu Thuế

⁹ Chúa Giê-xu kể câu chuyện dạy những ai lên mặt đạo đức, khinh người: ¹⁰ “Có hai người lên Đền Thờ cầu nguyện. Một là thành viên Pha-ri-si, còn người kia là người thu thuế. ¹¹ Thầy Pha-ri-si đứng cầu nguyện: ‘Cảm tạ Đức Chúa Trời, tôi không có tội như người ta. Tôi không gian lận, bất công, ngoại tình. Khác hẳn tên thu thuế kia! ¹² Mỗi tuần tôi kiêng ăn hai ngày và dâng lên Đức Chúa Trời một phần mười các thứ lợi tức.’

¹³ Còn người thu thuế đứng xa xa, không dám ngẩng mặt lên, chỉ dấm ngực than thở: ‘Lạy Đức Chúa Trời, xin thương xót con, vì con là người tội lỗi.’ ¹⁴ Ta nói với các con, người tội lỗi này, không phải là người Pha-ri-si, trở về nhà mình được xưng là công chính. Vì ai tự đề cao sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình sẽ được đề cao.”

Chúa Giê-xu Ban Phước cho Trẻ Con

¹⁵ Một hôm, cha mẹ đem con của họ đến gần Chúa để Ngài đặt tay và ban phước cho các em. Nhưng các môn đệ trách mắng không cho quấy rầy Ngài.

16 Chúa Giê-xu gọi các em đến và nói với các môn đệ: “Cứ để trẻ con lại gần Ta. Đừng ngăn cản! Vì Nước của Đức Chúa Trời thuộc về những người giống các em này. 17 Ta quả quyết với các con, ai không tiếp nhận Đức Chúa Trời như con trẻ, sẽ không được vào Nước của Đức Chúa Trời.”

Người Giàu

18 Một nhà lãnh đạo tôn giáo hỏi Chúa Giê-xu: “Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sống vĩnh cửu?”

19 Chúa Giê-xu đáp: “Tại sao người gọi Ta là nhân lành? Chỉ có một Đấng nhân lành là Đức Chúa Trời. 20 Hẳn người biết các điều răn: ‘Các người không được ngoại tình. Các người không được giết người. Các người không được trộm cắp. Các người không được làm chứng dối. Phải hiếu kính cha mẹ.’*”

21 Ông tự hào: “Từ thuở nhỏ đến giờ, tôi luôn luôn vâng giữ các điều răn đó!”

22 Chúa Giê-xu khuyên: “Ông còn thiếu một điều. Bán hết tài sản lấy tiền phân phát cho người nghèo để chứa của cải trên trời, rồi theo làm môn đệ Ta.”

23 Nghe Chúa dạy, ông rất buồn rầu vì tài sản quá nhiều.

24 Chúa Giê-xu nhìn ông, nói với các môn đệ: “Người giàu vào Nước của Đức Chúa Trời thật

---

* **18:20** Xuất 20:12-16; Phục 5:16-20

khó! ²⁵ Lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước của Đức Chúa Trời.”

²⁶ Mọi người nghe đều ngạc nhiên: “Vậy thì ai được cứu?”

²⁷ Chúa đáp: “Đức Chúa Trời làm những việc người ta không thể làm được.”

²⁸ Phi-e-rơ thưa: “Chúng con đã bỏ nhà cửa để theo Thầy!”

²⁹ Chúa Giê-xu dạy: “Đúng vậy, Ta bảo đảm với các con, ai bỏ nhà cửa, anh chị em, cha mẹ, vợ con vì Nước của Đức Chúa Trời, ³⁰ sẽ nhận lại gấp trăm lần trong đời này, và đời sau được sống vĩnh cửu.”

Chúa Giê-xu Lại Báo Trước về Sự Chết của Ngài

³¹ Chúa Giê-xu đem riêng mười hai sứ đồ ra, và phán: “Hãy lắng nghe, chúng ta sẽ lên Giê-ru-sa-lem, tất cả những lời tiên tri đã viết về Con Người sẽ được ứng nghiệm. ³² Ngài sẽ bị bắt nộp cho người La Mã. Ngài sẽ bị chế giễu, nhục mạ, phỉ nhổ. ³³ Họ sẽ đánh đập rồi giết Ngài, nhưng sau ba ngày, Ngài sẽ sống lại.”

³⁴ Nhưng các sứ đồ không hiểu Chúa nói gì, vì trí óc họ như bị đóng kín.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Hành Khất Khiếm Thị

³⁵ Khi Chúa Giê-xu đến gần thành Giê-ri-cô, một người khiếm thị ngồi ăn xin bên đường. ³⁶ Khi anh nghe tiếng huyền áo, liền hỏi chuyện gì xảy ra. ³⁷ Họ nói với ông rằng có Giê-xu, người

Na-xa-rét đi qua đây. ³⁸ Anh gọi lớn: “Lạy Chúa Giê-xu, Con của Đa-vít, xin thương xót con!”

³⁹ Những người đi trước la anh: “Im đi!”

Nhưng anh la to hơn: “Con của Đa-vít, xin thương xót con!”

⁴⁰ Chúa Giê-xu nghe anh, Ngài dừng lại và ra lệnh đem anh ấy đến với Ngài. Khi anh đến gần, Chúa Giê-xu hỏi: ⁴¹ “Con muốn Ta giúp gì đây?”

Anh mừng rỡ: “Lạy Chúa, xin cho mắt con thấy được.”

⁴² Chúa Giê-xu truyền lệnh: “Sáng mắt lại! Đức tin con đã chữa cho con lành.” ⁴³ Lập tức anh thấy được rõ ràng và đi theo Chúa Giê-xu, vừa đi vừa cảm tạ Đức Chúa Trời. Mọi người chứng kiến đều ca ngợi Đức Chúa Trời.

19

Chúa Giê-xu và Xa-chê

¹ Chúa Giê-xu vào Giê-ri-cô, đi ngang qua thành. ² Ở đó có một người tên Xa-chê. Ông là trưởng ban thuế vụ và giàu có. ³ Ông cố tìm cách nhìn mặt Chúa Giê-xu nhưng không thấy được, vì ông quá thấp, dân chúng lại quá đông. ⁴ Ông vội chạy trước mọi người và trèo lên cây sung nhìn xuống, vì Chúa Giê-xu sắp đi ngang qua đó.

⁵ Khi Chúa Giê-xu đến nơi ấy, Ngài nhìn lên Xa-chê và gọi đích danh ông: “Xa-chê! Xuống mau! Hôm nay Ta sẽ làm khách tại nhà ông.”

⁶ Xa-chê vội vàng nhảy xuống, mừng rỡ rước Chúa Giê-xu về nhà. ⁷ Nhưng dân chúng bắt

mãn, họ phàn nàn: “Người này vào nhà người tội lỗi xấu xa.”

⁸ Nhưng Xa-chê đến đứng trước mặt Chúa và nói: “Thưa Chúa, con sẽ lấy phân nửa tài sản phân phát cho người nghèo. Nếu làm thiệt hại ai điều gì, con xin đền gấp tư.”

⁹ Chúa Giê-xu phán: “Nhà này hôm nay được hưởng ơn cứu rỗi, vì Xa-chê cũng là con cháu Áp-ra-ham. ¹⁰ Vì Con Người* đến trần gian để tìm và cứu những người hư vong.”

Ấn Dụ về Mười Đầy Tớ

¹¹ Đám đông vẫn đang nghe Chúa Giê-xu giảng dạy. Vì gần đến Giê-ru-sa-lem, Chúa kể thêm một câu chuyện vì dân chúng tưởng đã đến lúc thiết lập Nước của Đức Chúa Trời tại thế gian. Ngài phán: ¹² “Một hoàng thân sắp đi xa nhận lễ tấn phong để về làm vua xứ mình. ¹³ Trước khi lên đường, ông gọi mười đầy tớ đến giao cho mười nén bạc† và dặn: ‘Hãy dùng số bạc này để kinh doanh khi ta đi vắng.’ ¹⁴ Nhưng dân bản xứ ghét ông nên họ gửi phái đoàn theo sau ông và phản đối: ‘Chúng tôi không muốn ông ấy làm vua của chúng tôi.’

¹⁵ Khi được tấn phong làm vua, ông trở về và cho gọi mười đầy tớ mà ông đã giao bạc đến báo lợi tức. ¹⁶ Người thứ nhất đến trình: ‘Thưa chủ, nén bạc của chủ đã sinh lợi mười lần!’

* **19:10** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

† **19:13** Nt 10 mi-na; 1 mi-na khoảng ba tháng lương

17 Vua khen: ‘Tốt lắm, người rất ngay thật. Vì người trung thành trong việc nhỏ, ta sẽ cho người cai trị mười thành phố.’

18 Người thứ hai đến trình: ‘Thưa chủ, nén bạc của chủ đã làm lợi được năm lần!’

19 Vua khen: ‘Tốt lắm, người sẽ cai trị năm thành phố.’

20 Nhưng người thứ ba mang trả lại số bạc ban đầu và nói: ‘Thưa chủ, nén bạc chủ giao, tôi vẫn còn giữ cẩn thận đây. ²¹ Tôi sợ chủ lắm, vì chủ rất nghiêm khắc, muốn thu hoạch nơi mình không kinh doanh, gặt hái chỗ mình không gieo trồng.’

22 Vua quát: ‘Người là đầy tớ gian ngoa! Miệng lưỡi người đã buộc tội người, ta cứ theo lời người nói mà xử người. Đã biết ta nghiêm khắc, muốn thu hoạch nơi không kinh doanh, gặt hái nơi không cày cấy, ²³ sao người không đem bạc gửi vào ngân hàng? Ít nhất cũng thu được lời cho đến khi ta về.’

24 Rồi vua ra lệnh cho những người đứng gần: ‘Hãy lấy nén bạc của đầy tớ này đem cho người có mười nén.’

25 Họ nói: ‘Nhưng, thưa chủ, anh ấy đã có mười nén rồi!’

26 Vua đáp: ‘Đúng thế! Ai có, sẽ cho thêm, nhưng ai không có, dù còn gì cũng bị mất luôn. ²⁷ Và bây giờ, những kẻ thù đã chống đối ta, đem chúng ra đây hành hình trước mặt ta.’ ”

Chúa Giê-xu Được Đón Rước Khải Hoàn

28 Dạy xong, Chúa Giê-xu đem các môn đệ lên Giê-ru-sa-lem. 29 Đến làng Bê-pha-giê và Bê-tha-ni trên núi Ô-liu, Chúa sai hai môn đệ đi lên trước: 30 “Hãy đi thẳng đến làng phía trước, vừa vào làng, các con sẽ thấy một con lừa con chưa ai cưỡi, đang cột tại đó. Cứ mở dây dắt nó về đây! 31 Nếu có ai hỏi: ‘Tại sao các ông tháo lừa ra?’ Các con hãy trả lời: ‘Chúa cần dùng nó.’ ”

32 Hai môn đệ vâng lời ra đi, quả nhiên mọi việc xảy ra như lời Chúa Giê-xu phán dặn. 33 Thấy họ mở dây lừa, người chủ lừa hỏi: “Các ông mở dây làm gì?”

34 Hai môn đệ đáp: “Chúa cần dùng nó.” 35 Vậy, họ dẫn lừa về cho Chúa Giê-xu, lột áo mình trên lưng nó, nâng Ngài lên cưỡi.

36 Dân chúng trải áo dọc theo đường Chúa cưỡi lừa đi qua. 37 Lúc đến quãng đường dốc núi Ô-liu, đoàn môn đệ đồng đảo vừa đi vừa tung hô ngợi tôn Đức Chúa Trời về những phép lạ họ đã thấy.

38 “Hoan hô Vua, Đấng nhân danh Chúa Hằng Hữu mà đến!
Thiên cung thái hòa, và vinh quang trên nơi
chí cao!” ‡

39 Nhưng mấy thầy Pha-ri-si trong đám đông lên tiếng phản đối: “Xin Thầy quở môn đệ đừng reo hò như thế!”

40 Chúa đáp: “Nếu họ im lặng, đá sẽ tung hô!”

Chúa Giê-xu Khóc cho Giê-ru-sa-lem

‡ 19:38 Thi 118:26; 148:1

⁴¹ Khi gần đến Giê-ru-sa-lem, vừa trông thấy thành phía trước, Chúa bắt đầu khóc: ⁴² “Ngày nay Giê-ru-sa-lem đã biết cơ hội hưởng thái bình đang ở trong tầm tay mà không chịu nắm lấy! ⁴³ Rồi đây quân thù sẽ đến đắp lũy, bao vây, phong tỏa. ⁴⁴ Họ san bằng thành quách, tiêu diệt dân chúng và con cái trong thành. Quân thù người sẽ không để lại một viên đá nào ở đây, vì thành phố này đã khước từ cơ hội cứu rỗi dành cho mình.”

Chúa Giê-xu Dẹp Sạch Đền Thờ

⁴⁵ Chúa Giê-xu vào Đền Thờ và bắt đầu đuổi những người buôn bán thú vật cho việc sinh tế ra ngoài. ⁴⁶ Ngài phán cùng họ: “Thánh Kinh công bố: ‘Đền Thờ Ta là nơi cầu nguyện,’ nhưng các người đã biến thành sào huyệt trộm cướp.” §

⁴⁷ Sau đó, Chúa vào Đền Thờ giảng dạy mỗi ngày, nhưng các thầy trưởng tế, thầy dạy luật, và các lãnh đạo tìm cách giết Ngài. ⁴⁸ Nhưng họ chưa tìm được kế gì, vì dân chúng ngưỡng mộ Chúa, chăm chỉ nghe Ngài giảng dạy.

20

Uy Quyền của Chúa Giê-xu Bị Thách Thức

¹ Một hôm, Chúa Giê-xu đang giảng dạy cho dân chúng và rao truyền Phúc Âm trong sân Đền Thờ, các thầy trưởng tế, các thầy dạy luật, và các trưởng lão đến hỏi: ² “Xin Thầy cho chúng

---

§ 19:46 Ysai 56:7; Giê 7:11

tôi biết, Thầy cậy uy quyền gì để làm những việc đó? Ai ủy quyền cho Thầy?”

³ Chúa đáp: “Ta cũng hỏi các ngươi một câu:

⁴ Lễ báp-tem của Giăng bắt nguồn từ trời hay từ người?”

⁵ Họ thảo luận với nhau: “Nếu chúng ta nói từ trời, ông ấy sẽ hỏi: Sao các ngươi không tin Giăng? ⁶ Còn nếu chúng ta nói từ người, dân chúng sẽ ném đá chúng ta, vì dân chúng đều công nhận Giăng là nhà tiên tri.” ⁷ Vậy họ đáp rằng: “Chúng tôi không biết.”

⁸ Chúa Giê-xu đáp: “Nếu thế, Ta cũng không nói cho các ông biết nguồn gốc uy quyền của Ta.”

Ấn Dụ về Đầy Tớ Gian Ác

⁹ Chúa Giê-xu kể câu chuyện này cho dân chúng: “Người kia trồng một vườn nho, cho đầy tớ mướn, rồi đi xa một thời gian khá lâu. ¹⁰ Đến mùa hái nho, chủ sai người nhà về thu hoa lợi. Nhưng các đầy tớ đánh đập và đuổi về tay không. ¹¹ Chủ sai người khác, lại bị đánh đập sỉ nhục và đuổi về tay không. ¹² Người thứ ba cũng bị đánh đập đến mang thương tích, rồi đuổi đi.

¹³ Chủ vườn nho tự nghĩ: ‘Phải làm sao đây? Được rồi! Ta sẽ sai con trai yêu quý của ta đến, chắc họ phải kính nể con ta.’ ¹⁴ Thấy con trai chủ, các đầy tớ bảo nhau: ‘Nó là con thừa tự. Giết nó đi, sản nghiệp sẽ về tay chúng ta!’ ¹⁵ Và họ kéo người con ra ngoài vườn, giết đi.”

Chúa Giê-xu hỏi: “Vậy, chủ vườn nho sẽ đối xử với các đầy tớ cách nào? ¹⁶ Ta quả quyết với anh chị em—chắc chắn chủ sẽ đến tiêu diệt họ và giao vườn cho người khác mướn.”

Người nghe góp ý kiến: “Mong không ai làm như mấy đầy tớ đó!”

¹⁷ Chúa Giê-xu nhìn họ và phán: “Vậy câu Thánh Kinh này có nghĩa gì: ‘Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra

đã trở thành tảng đá móng?’* ”

¹⁸ Ai ngã vào tảng đá sẽ bị tan xác, còn tảng đá ấy rơi nhằm ai, sẽ nghiền họ ra bụi.”

¹⁹ Nghe xong, các thầy dạy luật và các thầy trưởng tế muốn bắt Chúa Giê-xu ngay vì họ biết Ngài ám chỉ họ—họ là những đầy tớ gian ác. Nhưng họ không dám ra tay, vì sợ dân chúng nổi loạn.

Thuế cho Sê-sa

²⁰ Để tìm cơ hội, các lãnh đạo sai thám tử giả làm người thành thật. Họ cốt gài bẫy để bắt Chúa Giê-xu nộp cho chính quyền La Mã. ²¹ Họ hỏi Chúa: “Thưa Thầy, chúng tôi biết lời Thầy dạy rất ngay thẳng. Thầy không thiên vị ai, chỉ lấy công tâm giảng dạy đạo Đức Chúa Trời. ²² Xin Thầy cho biết có nên nộp thuế cho Sê-sa† không?”

²³ Biết rõ âm mưu của họ, Chúa Giê-xu nói: ²⁴ “Đưa Ta xem một đồng La Mã.‡ Hình và tên ai trên đồng bạc này?”

* **20:17** Thi 118:22 † **20:22** Từ ngữ gọi chung các hoàng đế La Mã ‡ **20:24** Một đê-na-ri

Họ đáp: “Sê-sa.”

²⁵ Chúa dạy: “Đem nộp cho Sê-sa những gì của Sê-sa, và trả lại Đức Chúa Trời những gì thuộc về Đức Chúa Trời.”

²⁶ Thế là âm mưu gài bẫy Chúa trước công chúng bị thất bại. Sững sờ vì câu trả lời của Chúa, họ cứng miệng không biết nói gì.

Thảo Luận về Sự Sống Lại

²⁷ Các thầy Sa-đu-sê—các lãnh đạo tôn giáo chủ trương không có sự sống lại từ cõi chết. Họ đặt câu hỏi: ²⁸ “Thưa Thầy, luật Môi-se dạy nếu người đàn ông nào qua đời không có con, thì em trai người đó sẽ lấy vợ goá của anh để sinh con nối dõi cho anh. ²⁹ Trường hợp nhà kia có bảy anh em. Người anh cả cưới vợ rồi chết không con. ³⁰ Người thứ hai cưới vợ goá của anh, cũng chết không con. ³¹ Người thứ ba cũng vậy. Cứ thế, cả bảy người đều chết không con. ³² Cuối cùng người phụ nữ cũng chết. ³³ Đến ngày sống lại, người phụ nữ đó sẽ làm vợ ai? Vì cả bảy người đều đã cưới nàng!”

³⁴ Chúa Giê-xu đáp: “Hôn nhân là việc của loài người trên đất. ³⁵ Còn người được sống lại trong Nước Trời không ai còn cưới gả nữa. ³⁶ Họ sẽ không chết nữa, nhưng giống như thiên sứ. Họ là con cái Đức Chúa Trời, vì được Ngài cho sống lại.

³⁷ Về vấn đề người chết sống lại, chính Môi-se đã đề cập trong trang sách viết về bụi gai cháy. Ông gọi Chúa là ‘Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của

Gia-cốp.’ ³⁸ Chúa là Đức Chúa Trời của người sống, không phải của người chết. Vậy đối với Đức Chúa Trời, mọi người đều sống.”

³⁹ Các thầy dạy luật đứng nghe buột miệng khen: “Thầy giải đáp hay thật!” ⁴⁰ Sau đó không ai dám hỏi Ngài nữa.

Đấng Mết-si-a Là Con Ai?

⁴¹ Chúa Giê-xu hỏi họ: “Tại sao người ta nói Đấng Mết-si-a thuộc dòng dõi Đa-vít? ⁴² Vì chính Đa-vít đã viết trong Thi Thiên:

‘Chúa Hằng Hữu phán bảo Chúa tôi:

Hãy ngồi bên phải Ta

⁴³ cho đến chừng Ta đặt kẻ thù

dưới gót chân Con.’”

⁴⁴ Đa-vít đã gọi Đấng Mết-si-a là ‘Chúa,’ thì sao Đấng Mết-si-a có thể thuộc dòng dõi Đa-vít được?”

⁴⁵ Khi dân chúng đang lắng nghe, Chúa nói với các môn đệ: ⁴⁶ “Phải đề phòng các thầy dạy luật, vì họ thích mặc áo lễ thật dài, mong được người ta kính chào ngoài đường phố, ưa ngồi ghế danh dự trong hội đường và phòng tiệc. ⁴⁷ Họ làm ra vẻ thánh thiện bằng cách đọc những bài cầu nguyện dài dòng, nhưng đồng thời lại cướp đoạt nhà cửa của những quả phụ cô đơn. Vì thế, họ sẽ bị trừng phạt nặng hơn!”

21

Quả Phụ Dâng Hiến

---

§ 20:43 Thi 110:1

¹ Chúa Giê-xu đang ở trong Đền Thờ, Ngài nhìn thấy nhiều người giàu có bỏ tiền dâng vào hộp.

² Rồi một quả phụ nghèo đến dâng hai đồng xu.*

³ Chúa Giê-xu phán: “Ta quả quyết với các con, quả phụ nghèo khổ này dâng nhiều hơn tất cả những người kia, ⁴ vì họ lấy của thừa thãi đem dâng, còn bà này tuy túng ngặt đã dâng tất cả tiền mình có để sống qua ngày.”

Chúa Giê-xu Báo Trước về Tương Lai

⁵ Một vài môn đệ trầm trồ khen ngợi những tảng đá đẹp đẽ và các vật trang trí lộng lẫy trong Đền Thờ. ⁶ Nhưng Chúa Giê-xu phán: “Trong tương lai, tất cả công trình kiến trúc các con thấy đây sẽ sụp đổ tan tành. Không còn một tảng đá nào chồng lên tảng đá nào!”

⁷ Các môn đệ hỏi: “Thưa Thầy, bao giờ việc đó xảy ra? Có dấu hiệu gì báo trước không?”

⁸ Chúa đáp: “Các con phải thận trọng để khỏi bị lừa gạt. Vì nhiều người sẽ mạo Danh Ta, tự xưng ‘ta là Đấng Mết-si-a’ và nói rằng ‘ngày tận thế đã đến!’ Nhưng các con đừng tin họ.

⁹ Khi nghe có chiến tranh, loạn lạc, các con đừng khiếp sợ. Những biến cố ấy phải xảy ra trước, nhưng chưa đến ngày tận thế.” ¹⁰ Chúa dạy tiếp:

“Dân tộc này sẽ tấn công dân tộc khác, và nước nọ tuyên chiến với nước kia. ¹¹ Sẽ có động đất dữ dội, nhiều xứ bị đói kém và bệnh dịch. Sẽ có những biến cố khủng khiếp và trên trời sẽ có nhiều dấu lạ.

---

* **21:2** Nt lepta (có giá trị nhỏ nhất của đồng Do Thái)

¹² Nhưng trước khi các việc ấy xảy ra, có thời gian cho sự bức hại lớn. Các con sẽ bị hành hạ, khùng bố, giải ra hội đường và bị bỏ tù. Các con sẽ bị giải đến tòa án các vua và các tổng trấn vì các con thuộc về Ta. ¹³ Đó là cơ hội để các con làm chứng về Ta. ¹⁴ Các con đừng lo phải tự biện hộ thế nào, ¹⁵ vì Ta sẽ cho các con lời lẽ khôn ngoan, lập luận đanh thép, kẻ thù không tranh luận, bài bác nổi. ¹⁶ Ngay những người thân yêu nhất của các con như cha mẹ, anh chị em, bà con, bạn hữu cũng sẽ phản bội, bắt các con nộp cho kẻ thù và một số người trong các con sẽ bị giết. ¹⁷ Mọi người sẽ ghen ghét các con, vì các con thuộc về Ta, ¹⁸ nhưng một sợi tóc trên đầu các con cũng không mất. ¹⁹ Cứ nhẫn nhục chịu đựng cho đến cuối cùng, các con sẽ được cứu.

²⁰ Khi các con thấy Giê-ru-sa-lem bị kẻ thù bao vây, các con biết thời kỳ tàn phá đã đến. ²¹ Lúc ấy, ai ở trong xứ Giu-đê phải trốn lên miền đồi núi, ai ở trong thành phải chạy ra ngoài, ai ở ngoài thành đừng tìm cách trở vào. ²² Vì đó là thời kỳ đoán phạt của Đức Chúa Trời theo đúng lời tiên tri trong Thánh Kinh. ²³ Trong những ngày ấy, không ai khổ cho bằng đàn bà có thai hay còn cho con bú. Tai họa đau thương sẽ trút trên đất nước và dân tộc này. ²⁴ Họ sẽ bị quân thù tàn sát và lưu đày khắp thế giới. Giê-ru-sa-lem sẽ bị các dân ngoại chà đạp cho đến thời kỳ của dân ngoại đến và chấm dứt.

²⁵ Nhiều dấu lạ sẽ hiện ra trên mặt trời, mặt

trắng, và các vì sao. Dưới đất, các dân tộc đều hoang mang rối loạn trước cảnh biển động, sóng thần. ²⁶ Người ta sẽ ngất xỉu khiếp sợ đợi chờ những biến cố sắp diễn ra trên mặt đất, và các quyền lực dưới bầu trời cũng rung chuyển. ²⁷ Bất giờ nhân loại sẽ thấy Con Người† giáng xuống trong mây trời với uy quyền và vinh quang tuyệt đối.‡ ²⁸ Khi những việc đó bắt đầu, các con hãy đứng dậy và ngược nhìn lên! Vì sự cứu rỗi của con đang gần đến.”

²⁹ Chúa giải thích: “Các con xem cây vả và các loài cây khác. ³⁰ Khi cây đâm chồi trở lá, các con biết gần tới mùa hạ. ³¹ Cũng thế, khi thấy những biến cố ấy xảy ra, các con biết Nước của Đức Chúa Trời đã gần. ³² Ta quả quyết với các con, thời đại§ này chưa chấm dứt, các biến cố ấy đã xảy ra rồi. ³³ Trời đất sẽ tiêu tan, nhưng lời Ta vẫn còn mãi mãi.

³⁴ Phải thận trọng! Đừng buông mình vào đời sống phóng đãng, say sưa, bận tâm lo lắng việc đời này, để khi ngày ấy đến, các con khỏi bị bất ngờ ³⁵ như mắc bẫy. Ngày ấy cũng sẽ đến bất ngờ cho mọi người trên mặt địa cầu. ³⁶ Các con phải luôn luôn cảnh giác; hãy cầu nguyện để có đủ sức vượt qua mọi cảnh hoạn nạn và nghênh đón Con Người.”

³⁷ Ngày nào cũng thế, ban ngày Chúa Giê-xu vào Đền Thờ giảng dạy, ban đêm, Ngài về nghỉ

† 21:27 “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

‡ 21:27 Xin xem Đa 7:13 § 21:32 Nt thế hệ

trên núi Ô-liu. ³⁸ Dân chúng đến Đền Thờ thật sớm mỗi sáng để nghe Ngài.

22

Giu-đa Đồng Ý Phản Chúa Giê-xu

¹ Đã gần đến ngày Lễ Bánh Không Men, gọi là lễ Vượt Qua. ² Các thầy trưởng tế và thầy dạy luật tìm cách giết Chúa Giê-xu, nhưng họ sợ dân chúng nổi loạn.

³ Quỷ Sa-tan nhập vào Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, là một trong mười hai sứ đồ. ⁴ Giu-đa tìm gặp các thầy trưởng tế và các viên chỉ huy lính gác Đền Thờ để bàn cách tốt nhất nộp Chúa Giê-xu cho họ. ⁵ Họ mừng lắm, hứa sẽ thưởng tiền. ⁶ Từ đó, Giu-đa tìm cơ hội nộp Chúa lúc không có dân chúng ở gần Ngài.

Bữa Tiệc Cuối Cùng

⁷ Đến ngày Lễ Bánh Không Men, người Do Thái giết chiên con để ăn với bánh không men. ⁸ Chúa Giê-xu sai Phi-e-rơ và Giăng đi trước và phán: “Hãy đi và chuẩn bị bữa tiệc cho chúng ta.”

⁹ Họ hỏi Chúa: “Thưa Thầy, chúng con sẽ dọn tiệc tại đâu?”

¹⁰ Chúa đáp: “Vừa khi vào Giê-ru-sa-lem, các con sẽ gặp một người xách vò nước. Người ấy vào nhà nào, các con cứ theo vào, ¹¹ nói với chủ nhà: ‘Thầy hỏi: Phòng khách dành riêng cho Ta và các môn đệ ăn lễ Vượt Qua ở đâu?’ ¹² Chủ nhà sẽ chỉ cho các con một phòng rộng trên lầu đầy đủ tiện nghi. Các con hãy dọn tiệc tại đó.”

¹³ Họ ra đi gặp mọi điều đúng như lời Chúa dạy và họ chuẩn bị bữa ăn lễ Vượt Qua ở đó.

¹⁴ Đến giờ dự lễ, Chúa Giê-xu ngồi ăn với các sứ đồ. ¹⁵ Chúa Giê-xu phán: “Ta rất muốn dự lễ Vượt Qua này với các con trước khi chịu thống khổ. ¹⁶ Ta cho các con biết: Ta sẽ không dự tiệc này nữa cho đến khi mục đích bữa tiệc được hoàn thành trong Nước của Đức Chúa Trời.”

¹⁷ Chúa lấy chén nước nho tạ ơn Đức Chúa Trời và phán: “Các con cầm chén này chia nhau uống đi. ¹⁸ Vì từ nay, Ta sẽ không uống nước nho này nữa cho đến khi Nước của Đức Chúa Trời được thể hiện.”

¹⁹ Ngài lấy bánh, tạ ơn Đức Chúa Trời, bẻ ra trao cho các môn đệ: “Đây là thân thể Ta, vì các con mà hy sinh. Hãy ăn để tưởng niệm Ta.”

²⁰ Cũng thế, sau bữa ăn, Chúa cầm chén nước nho và bảo: “Chén này là giao ước mới giữa Đức Chúa Trời và nhân loại, ấn chứng bằng máu Ta, máu phải đổ ra vì các con.

²¹ Nhưng tại bàn này, kẻ phản Ta đang ngồi ăn chung với Ta. ²² Con Người* phải hy sinh đúng theo chương trình Đức Chúa Trời, nhưng khốn cho kẻ phản Ngài!” ²³ Các môn đệ hỏi nhau ai là người phản Chúa.

²⁴ Rồi họ bắt đầu tranh luận với nhau xem ai cao trọng nhất giữa vòng họ. ²⁵ Chúa Giê-xu dạy: “Vua chúa các dân tộc ngoài cai trị tàn ác; người áp bức dân chúng lại được gọi là ân nhân.

---

* **22:22** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

²⁶ Nhưng giữa các con, ai muốn làm lớn phải chịu phạt nhỏ, ai muốn lãnh đạo phải làm đầy tớ. ²⁷ Ai lớn hơn? Người ngồi ở bàn ăn và người phục vụ? Nhưng Ta ở giữa các con như người phục vụ vậy.

²⁸ Vì các con trung thành với Ta trong những ngày thử thách ²⁹ và vì Cha đã ủy quyền cai trị cho Ta, nên Ta cũng cho các con quyền đó. ³⁰ Các con sẽ được ăn uống chung bàn với Ta trong Nước Ta và ngồi trên ngai xét xử mười hai đại tộc Ít-ra-ên.”

Chúa Giê-xu Báo Trước Sự Chối Chúa của Phi-e-rơ

³¹ “Si-môn, Si-môn, Sa-tan đã xin phép thử thách con như người ta sàng sảy lúa. ³² Nhưng Ta đã cầu nguyện cho con khỏi thiếu đức tin. Sau khi con ăn năn, hãy gây dựng đức tin cho anh chị em con!”

³³ Phi-e-rơ đáp: “Thưa Chúa, con sẵn sàng ngồi tù, chịu chết với Thầy!”

³⁴ Nhưng Chúa Giê-xu phán: “Phi-e-rơ ơi, Ta cho con biết, trước khi gà gáy đêm nay, con sẽ chối Ta ba lần.”

³⁵ Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ: “Khi Ta sai các con đi truyền giáo, không mang theo tiền bạc, túi bao hay giày dép, các con có thiếu thốn gì không?”

Họ đáp: “Thưa không!”

³⁶ Chúa tiếp: “Nhưng bây giờ lại khác. Ai có tiền bạc hay túi bao, cứ mang theo. Ai không có gươm, nên bán áo choàng mà mua. ³⁷ Vì lời tiên tri này sắp ứng nghiệm: ‘Người sẽ bị kể vào

hàng phạm nhân.[†] Phải, các lời tiên tri nói về Ta đều sẽ ứng nghiệm.”

³⁸ Các môn đệ đáp: “Thưa Thầy, chúng con có hai thanh gươm đây.”

Chúa đáp: “Đủ rồi.”

Chúa Giê-xu Cầu Nguyện trên Núi Ô-liu

³⁹ Rồi phòng tiệc, Chúa Giê-xu lên núi Ô-liu như thường lệ. Các môn đệ đi theo Ngài. ⁴⁰ Đến nơi, Ngài nói với họ: “Các con phải cầu nguyện để khỏi bị cám dỗ.”

⁴¹ Rồi Chúa đi, quăng chùng ném một viên đá, và quỳ xuống cầu nguyện: ⁴² “Thưa Cha, nếu Cha vui lòng, xin cho Con khỏi uống chén này. Nhưng xin ý Cha được thực hiện, chứ không theo ý Con.” ⁴³ Lúc ấy, một thiên sứ đến thêm sức cho Ngài. ⁴⁴ Trong lúc đau đớn thống khổ, Chúa cầu nguyện càng tha thiết, mồ hôi toát ra như những giọt máu nhỏ xuống đất.

⁴⁵ Cầu nguyện xong, Chúa đứng lên, trở lại với các môn đệ, thấy họ đang ngủ vì quá buồn rầu.

⁴⁶ Chúa gọi: “Sao các con ngủ? Hãy thức dậy cầu nguyện để khỏi bị cám dỗ.”

Chúa Giê-xu Bị Phản Nộ và Bị Bắt

⁴⁷ Nhưng khi Chúa Giê-xu còn đang nói, một đám đông kéo tới, do Giu-đa, một trong mười hai sứ đồ dẫn đường. Giu-đa tráo tráo tới gần hôn Chúa Giê-xu. ⁴⁸ Nhưng Chúa Giê-xu trách: “Giu-đa, con lấy cái hôn để phản Con Người sao?”

[†] 22:37 Ysai 53:12

49 Các môn đệ thấy việc xảy ra, liền hỏi: “Thưa Chúa, chúng con nên cầm gươm chiến đấu không?” 50 Một môn đệ vung gươm chém đứt vành tai phải của đầy tớ thầy thượng tế.

51 Nhưng Chúa Giê-xu ngăn lại: “Đừng đánh chém nữa.” Rồi Ngài đặt tay chữa lành tai người đầy tớ.

52 Chúa Giê-xu hỏi các thầy trưởng tế, các viên chỉ huy lính gác Đền Thờ và các trưởng lão: “Ta đâu phải trộm cướp mà các ông cầm gươm dao, gậy gộc đến bắt? 53 Hằng ngày Ta vẫn ở với các ông trong Đền Thờ, sao các ông không bắt Ta? Nhưng nay đã đến giờ của các ông, giờ của quyền lực tối tăm.”

Phi-e-rơ Chối Chúa Giê-xu

54 Vậy họ bắt Chúa giải đến dinh thầy thượng tế. Phi-e-rơ theo sau Chúa xa xa. 55 Bọn lính nhóm một đồng lửa ngoài sân rồi ngồi lại sưởi, Phi-e-rơ len vào ngồi với họ. 56 Một đầy tớ gái thấy ông bên đồng lửa liền nhìn mặt: “Anh này là một trong nhóm người theo Giê-xu!”

57 Nhưng Phi-e-rơ chối: “Chị ơi, tôi không biết ông ấy đâu!”

58 Một lúc sau, người khác thấy Phi-e-rơ liền nói: “Anh cũng thuộc bọn đó!”

Phi-e-rơ cãi: “Không phải đâu!”

59 Chẳng một giờ sau, người khác nữa quả quyết: “Đúng rồi! Anh này là một trong số họ, vì cũng là người Ga-li-lê!”

⁶⁰ Nhưng Phi-e-rơ lại chối: “Ông ơi, tôi không hiểu ông nói gì hết!” Ngay lúc ấy, có tiếng gà gáy.

⁶¹ Chúa quay lại nhìn Phi-e-rơ. Chợt nhớ lời Chúa: “Trước khi gà gáy đêm nay, con sẽ chối Ta ba lần.” ⁶² Phi-e-rơ bước ra ngoài khóc lóc đắng cay.

⁶³ Bọn người canh giữ Chúa Giê-xu bắt đầu chế giễu, đánh đập Ngài. ⁶⁴ Chúng bịt mắt, đấm Ngài rồi hỏi: “Thử đoán xem ai vừa đánh anh đó?” ⁶⁵ Chúng sỉ nhục Ngài đủ điều.

Chúa Giê-xu Trước Hội Đồng Quốc Gia

⁶⁶ Sáng sớm hôm sau, hội đồng được triệu tập, gồm các trưởng lão, các thầy trưởng tế, và các thầy dạy luật. Chúa Giê-xu bị giải ra trước hội đồng, rồi họ chất vấn: ⁶⁷ “Hãy cho chúng tôi biết, anh có phải là Đấng Mết-si-a không?”

Chúa đáp: “Dù Ta nói, các ông cũng không tin. ⁶⁸ Và nếu Ta hỏi, các ông cũng không trả lời. ⁶⁹ Nhưng từ nay, Con Người sẽ ngồi bên phải ngai quyền năng của Đức Chúa Trời.”

⁷⁰ Cả Hội đồng đều hỏi: “Vậy anh là Con Đức Chúa Trời sao?”

Chúa đáp: “Chính các ông đã nói vậy!”

⁷¹ Họ bảo nhau: “Chúng ta cần gì nhân chứng nữa, vì chính miệng nó đã khai ra rồi!”

23

Chúa Giê-xu Trước Tòa Phi-lát

¹ Toàn thể hội đồng đứng dậy, giải Chúa qua dinh Phi-lát, tổng trấn La Mã. ² Họ bắt đầu tố

cáo: “Chúng tôi bắt được người này xúi dân nổi loạn, bảo đừng đóng thuế cho chính quyền La Mã và tự xưng là Đấng Mết-si-a, tức là Vua.”

³ Phi-lát hỏi Chúa: “Anh có phải là vua người Do Thái không?”

Chúa Giê-xu đáp: “Ông đã nói như thế.”

⁴ Phi-lát quay sang bảo các trưởng tế và đám đông: “Ta không thấy người này phạm luật gì cả!”

⁵ Nhưng họ cố buộc tội: “Người này sách động dân chúng khắp xứ Giu-đê, bắt đầu ở xứ Ga-li-lê, và bây giờ đến Giê-ru-sa-lem!”

⁶ Phi-lát hỏi: “Anh này là người Ga-li-lê sao?”

⁷ Khi biết Chúa là người Ga-li-lê, Phi-lát liền ra lệnh giải Ngài đến cho Hê-rốt An-ti-pa vì Ga-li-lê dưới quyền của Hê-rốt. Lúc ấy vua cũng có mặt tại Giê-ru-sa-lem.

⁸ Gặp Chúa Giê-xu, Hê-rốt rất mừng vì đã nghe danh tiếng Ngài và ước ao xem Ngài làm phép lạ.

⁹ Hê-rốt hỏi Chúa Giê-xu nhiều câu nhưng Chúa Giê-xu không trả lời. ¹⁰ Trong lúc đó, các thầy trưởng tế và thầy dạy luật đều gay gắt buộc tội Ngài. ¹¹ Vua Hê-rốt và bọn lính tỏ vẻ khinh bỉ và bắt đầu chế giễu Chúa Giê-xu. Họ mặc cho Ngài một chiếc áo sặc sỡ rồi giải Ngài về cho Phi-lát. ¹² (Trước kia, Hê-rốt và Phi-lát thù ghét nhau, nhưng hôm đó trở thành bạn hữu.)

¹³ Phi-lát cho gọi các thầy trưởng tế, các nhà lãnh đạo, và dân chúng họp lại, ¹⁴ rồi tuyên bố: “Các ông bắt giải và tố cáo người này về tội phản nghịch, xúi dân làm loạn. Trước mặt các ông,

ta đã tra xét tỉ mỉ các lời tố cáo đó nhưng đương sự thật vô tội. ¹⁵ Vua Hê-rốt cũng không buộc tội được, nên trao trả đương sự về đây. Như thế, người này không làm gì đáng tội tử hình cả. ¹⁶ Vì vậy, ta sẽ đánh đòn rồi trả tự do.”*

¹⁸ Nhưng dân chúng đồng thanh kêu gào: “Xử tử nó đi và tha Ba-ra-ba cho chúng tôi!” ¹⁹ (Ba-ra-ba đang bị tù vì giết người và nổi loạn tại Giê-ru-sa-lem.) ²⁰ Phi-lát muốn tha Chúa Giê-xu nên tìm cách khuyên giải họ. ²¹ Nhưng họ cứ la hét: “Đóng đinh nó trên cây thập tự!”

²² Phi-lát hỏi lần thứ ba: “Tại sao? Người ấy có tội gì đâu? Ta không thấy tội gì đáng xử tử cả. Để ta sai đánh đòn rồi thả ra.”

²³ Nhưng dân chúng lớn tiếng gào thét, khăng khăng đòi xử tử Chúa Giê-xu. Cuối cùng, tiếng gào thét của họ thắng thế. ²⁴ Phi-lát đành tuyên án tử hình Chúa Giê-xu theo lời họ yêu cầu. ²⁵ Cũng thế theo ý họ, Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba, người đang ngồi tù vì nổi loạn và giết người. Rồi ông giao Chúa Giê-xu cho họ hành hình theo ý muốn.

Sự Đóng Đinh

²⁶ Trên đường giải Chúa Giê-xu ra pháp trường, họ gặp Si-môn, người xứ Ly-bi† vừa từ thôn quê lên Giê-ru-sa-lem, liền bắt anh vác cây thập tự cho Chúa Giê-xu. ²⁷ Một đoàn dân rất đông kéo theo sau, nhiều phụ nữ vừa đi vừa than

* **23:16** Vài bản cổ thêm câu 17: Theo thông lệ, mỗi kỳ lễ Vượt Qua, Phi-lát ân xá một tù nhân † **23:26** Sy-ren, thuộc miền bắc Phi châu

khóc. ²⁸ Nhưng Chúa Giê-xu quay lại và phán với họ: “Con gái Giê-ru-sa-lem, đừng than khóc Ta, nhưng hãy khóc cho bản thân và con cái mình! ²⁹ Vì sắp đến ngày con cái bị coi là điều bất hạnh. Người ta sẽ bảo nhau: ‘Phước cho phụ nữ chẳng từng thai nghén, chẳng phải lo bú mớm cho con.’ ³⁰ Người ta sẽ cầu xin núi: ‘Hãy ngã lên chúng tôi,’ và nài xin các đồi: ‘Hãy chôn chúng tôi.’ ‡ ³¹ Vì nếu họ đối xử với Ta là Cây Hằng Sống thế này, số phận các bà sẽ ra sao?”

³² Hai tử tội cũng bị giải ra pháp trường với Chúa. ³³ Đến ngọn đồi Sọ, họ đóng đinh Chúa và hai tử tội trên cây thập tự, một tên bên phải và một tên bên trái Ngài.

³⁴ Chúa Giê-xu cầu nguyện: “Thưa Cha, xin tha tội cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì.” Rồi bọn lính gieo súc sắc chia nhau bộ áo của Ngài.

³⁵ Dân chúng đứng quanh đưa mắt nhìn. Các cấp lãnh đạo Do Thái chế nhạo Ngài: “Nó chỉ giỏi cứu người khác! Nếu nó đúng là Đấng Mết-si-a của Đức Chúa Trời, Đấng Được Lựa Chọn thì phải tự giải cứu đi chứ!” ³⁶ Bọn lính cũng giễu cợt Chúa, đưa rượu chua cho Ngài uống ³⁷ và mĩa mai: “Nếu anh là Vua người Do Thái, sao không tự cứu thoát?” ³⁸ Phía trên đầu Ngài, có treo tấm bảng ghi mấy chữ: “Đây là Vua người Do Thái.”

³⁹ Một tử tội bị đóng đinh bên cạnh cũng nhấc móc Chúa: “Anh không phải là Đấng Mết-si-a

---

‡ 23:30 Ô-sê 10:8

sao? Hãy tự giải thoát và cứu bọn tôi với!”

⁴⁰ Nhưng tên kia trách nó: “Anh không sợ Đức Chúa Trời sao? ⁴¹ Mặc dù chịu chung một bản án tử hình, nhưng anh và tôi đến tội thật xứng đáng; còn Người này có tội gì đâu?” ⁴² Rồi anh quay lại: “Thưa Chúa Giê-xu, khi về Nước Chúa, xin nhớ đến con!”

⁴³ Chúa Giê-xu đáp: “Ta hứa chắc chắn, hôm nay con sẽ ở với Ta trong thiên đàng!”

Cái Chết của Chúa Giê-xu

⁴⁴ Khoảng giữa trưa, mặt trời không chiếu sáng nữa, bóng tối bao trùm khắp đất cho đến ba giờ chiều. ⁴⁵ Mặt trời trở nên tối. Bức màn trong Đền Thờ thành linh bị xé làm đôi. ⁴⁶ Chúa Giê-xu kêu lớn: “Thưa Cha, Con xin giao thác linh hồn Con trong tay Cha!” Nói xong, Ngài tắt thở.

⁴⁷ Viên đại đội trưởng La Mã thấy cảnh tượng ấy liền ngợi tôn Đức Chúa Trời và nhìn nhận: “Chắc chắn, Người này là vô tội!” ⁴⁸ Dân chúng đi xem cuộc hành hình đều đấm ngực ra về.

⁴⁹ Những người quen biết Chúa Giê-xu và nhóm phụ nữ đã theo Ngài từ xứ Ga-li-lê, đều đứng xa mà nhìn.

An Táng Chúa Giê-xu

⁵⁰ Có một người đạo đức và công chính tên Giô-sép. Ông là thành viên trong Hội Đồng Quốc Gia, ⁵¹ nhưng ông không tán thành quyết định và hành động của những người lãnh đạo tôn giáo. Ông là người A-ri-ma-thê, xứ Giu-đê, và ông vẫn trông đợi Nước của Đức Chúa Trời xuất hiện.

⁵² Ông đến xin Phi-lát cho lãnh xác Chúa Giê-xu.

⁵³ Ông hạ xác Chúa xuống, lấy một cuộn vải gai khâm liệm, rồi đặt vào huyết đá đục sẵn trong sườn núi, chưa hề chôn ai. ⁵⁴ Hôm ấy nhằm chiều thứ Sáu, ngày chuẩn bị, và sắp đến ngày Sa-bát.

⁵⁵ Nhóm phụ nữ theo Chúa từ xứ Ga-li-lê cũng chứng kiến việc chôn cất và biết ngôi mộ Chúa

⁵⁶ Họ trở về nhà sửa soạn các loại hương liệu và dầu thơm để ướp xác Chúa. Hôm sau nhằm ngày Sa-bát, họ nghỉ ngơi theo luật lệ.

24

Sự Sống Lại

¹ Sáng sớm Chúa Nhật,* các bà ấy thăm mộ Chúa, đem theo các hương liệu đã chuẩn bị.

² Tới nơi, họ thấy tảng đá lớn chặn trước cửa mộ đã lăn qua một bên. ³ Bước vào mộ không thấy xác Chúa Giê-xu. ⁴ Họ hoang mang, không biết việc gì xảy ra. Thình lình có hai người nam mặc áo sáng ngời xuất hiện trước mặt.

⁵ Các bà sợ quá, cúi mặt xuống đất. Hai người hỏi: “Tại sao các bà đi tìm người sống giữa vòng những người chết? ⁶ Chúa không ở đây đâu, Ngài sống lại rồi! Hãy nhớ Ngài đã phán lúc còn ở Ga-li-lê rằng, ⁷ Con Người† phải bị phản nộp vào tay bọn gian ác, bị đóng đinh trên cây thập tự, đến ngày thứ ba sẽ sống lại.”

---

* **24:1** Ngày thứ nhất trong tuần † **24:7** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

⁸ Họ liền nhớ lại lời Chúa phán. ⁹ Vậy, họ chạy về Giê-ru-sa-lem, thuật chuyện cho mười một sứ đồ và mọi người họ gặp. ¹⁰ Những người đi thăm mộ gồm có Ma-ri Ma-đơ-len, Gian-nơ, Ma-ri mẹ Gia-cơ, và những người phụ nữ khác nữa là những người thuật chuyện cho các sứ đồ mọi việc xảy ra. ¹¹ Các sứ đồ hoài nghi, cho là chuyện hoang đường, nên họ không tin. ¹² Nhưng Phi-e-rơ chạy đến mộ, cúi xuống nhìn vào trong chỉ thấy vải liệm còn đó. Ông về nhà, ngạc nhiên về những gì xảy ra.

Trên Đường về Em-ma-út

¹³ Cũng trong ngày đó, hai môn đệ đi đường về làng Em-ma-út. Làng này cách Giê-ru-sa-lem bảy dặm. ¹⁴ Hai người vừa đi vừa bàn luận về cái chết của Chúa Giê-xu. ¹⁵ Đang lúc bàn cãi, thành linh Chúa Giê-xu đến gần, đi sát bên họ. ¹⁶ Nhưng họ không nhận ra Ngài.

¹⁷ Chúa hỏi: “Anh em đang thảo luận gì thế?”

Họ dừng lại, nét mặt buồn bã. ¹⁸ Cơ-lê-ô-ba, một trong hai người trả lời: “Trong cả thành Giê-ru-sa-lem, chắc chỉ một mình ông không biết những biến cố vừa xảy ra mấy ngày nay!”

¹⁹ Chúa Giê-xu hỏi: “Việc gì thế?”

Họ nói: “Nhà Tiên tri Giê-xu, người Na-xa-rét bị giết rồi! Ngài giảng dạy đầy uy quyền, công khai làm nhiều phép lạ trước mặt Đức Chúa Trời và toàn thể dân chúng. ²⁰ Nhưng các thầy trưởng tế và các nhà lãnh đạo quốc gia đã bắt Ngài nộp cho chính quyền La Mã. Họ tuyên án tử hình và đóng đinh Ngài trên cây thập tự.

21 Chúng tôi tin tưởng Ngài là Đấng Mết-si-a đến giải cứu Ít-ra-ên. Việc xảy ra đã ba ngày rồi!

22 Hơn nữa, mới sáng hôm nay, những phụ nữ trong nhóm chúng tôi đi thăm mộ Ngài trở về làm chúng tôi sửng sốt. 23 Họ không thấy xác Ngài đâu cả, lại gặp các thiên sứ báo tin Ngài đã sống lại! 24 Một vài môn đệ chạy đến mộ; quả đúng như lời các bà ấy nói, họ chẳng tìm thấy xác Ngài!”

25 Chúa Giê-xu nói với họ: “Anh em thật dại dột, chậm tin lời các tiên tri trong Thánh Kinh.

26 Các tiên tri chẳng nói Đấng Mết-si-a phải chịu khổ hình, rồi mới đến ngày quang vinh sao?”

27 Chúa Giê-xu giải thích những phần Thánh Kinh viết về Ngài, từ các sách Môi-se đến các sách tiên tri.

28 Gần đến làng Em-ma-út, Chúa Giê-xu tỏ vẻ muốn đi xa hơn nữa, 29 nhưng hai người cố nài Ngài ở lại với họ, vì trời sắp tối. Ngài nhận lời dừng lại. 30 Khi ngồi vào bàn ăn, Chúa cầm bánh tạ ơn Đức Chúa Trời, rồi bẻ ra trao cho họ. 31 Thành linh, hai người như được mở mắt, nhận ra Chúa Giê-xu. Nhưng ngay lúc ấy, Ngài biến mất!

32 Hai người bảo nhau: “Đọc đường, Chúa nói chuyện và giải nghĩa Thánh Kinh, lời Ngài nung nấu lòng dạ chúng ta biết bao!” 33 Lập tức, họ quay lại Giê-ru-sa-lem, gặp mười một sứ đồ đang họp với các môn đệ khác. 34 Các sứ đồ cho họ biết: “Chắc chắn Chúa sống lại rồi! Ngài vừa hiện ra cho Phi-e-rơ.”

Chúa Giê-xu Hiện Ra với Các Môn Đệ

³⁵ Hai người liền thuật chuyện Chúa Giê-xu hiện ra với họ trên đường làng, và họ nhìn ra Chúa khi Ngài bẻ bánh. ³⁶ Lúc họ đang nói, thì linh Chúa Giê-xu đến đứng giữa họ. Ngài nói: “Bình an cho các con.” ³⁷ Ai nấy đều khiếp sợ, tưởng thấy thần linh.

³⁸ Chúa hỏi: “Sao các con sợ? Sao vẫn còn nghi ngờ?” ³⁹ Hãy xem tay chân Ta! Chính Ta đây! Hãy sờ Ta xem, vì thần linh đâu có thân thể như Ta!” ⁴⁰ Ngài vừa nói vừa đưa tay chân cho họ xem.

⁴¹ Trong lúc họ ngỡ ÷ vì quá ngạc nhiên và vui mừng, Chúa liền hỏi: “Các con có gì ăn không?” ⁴² Họ dâng lên Ngài một miếng cá nướng. ⁴³ Ngài cầm lấy ăn trước mặt mọi người.

⁴⁴ Chúa nhắc nhở: “Trước đây, khi còn ở với các con, Ta đã từng nói mọi lời Môi-se, các tiên tri, và các Thi Thiên viết về Ta đều phải được ứng nghiệm.” ⁴⁵ Rồi Chúa mở trí cho họ hiểu Thánh Kinh. ⁴⁶ Ngài nhấn mạnh: “Thánh Kinh chép: Đấng Mết-si-a phải chịu thống khổ, đến ngày thứ ba sẽ sống lại. ⁴⁷ Phúc Âm cứu rỗi phải được công bố cho tất cả dân tộc, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem: ‘Ai ăn năn trở về với Ta sẽ được tha tội.’ ⁴⁸ Các con đã chứng kiến các việc đó.

⁴⁹ Ta sẽ sai Chúa Thánh Linh đến với các con như Cha đã hứa. Vậy các con cứ chờ đợi trong thành này, cho đến khi đầy dẫy quyền năng thiên thượng.”

÷ 24:41 Nt chưa tin

Sự Thăng Thiên

⁵⁰ Chúa Giê-xu dẫn các môn đệ đến gần làng Bê-tha-ni rồi đưa tay ban phước cho họ. ⁵¹ Đang khi ban phước, Chúa lìa họ, lên trời. ⁵² Các môn đệ thờ lạy Ngài, rồi trở về Giê-ru-sa-lem, lòng đầy vui mừng. ⁵³ Họ cứ ở trong Đền Thờ, ngợi tôn Đức Chúa Trời.

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™
Vietnamese: Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện
Đại™ (Bible)

copyright © 2015 Biblica, Inc.

Language: Tiếng Việt

Translation by: Biblica, Inc.

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-04-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022

653cd369-b5a5-59f3-bdc8-c5f5cbbaee8d